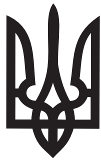
СЕРЕДА, 12 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ■ № 232 (4232)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Голосування за прем'єра

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ранкове засідання 11 грудня

225 голосів «за» висвітило електронне табло у Верховній Раді під час голосування парламентської постанови про призначення Юлії Тимошенко Прем'єр-міністром України. Для схвалення рішення не вистачило лише одного голосу. Фракції Партії регіонів, КПУ та Блоку Литвина у повному складі участі в голосуванні не брали. За Ю. Тимошенко проголосували 155 депутатів із фракції БЮТ та 70 — із «НУ—НС». Після першого безрезультативного голосування Олександр Турчинов (БЮТ) та Микола Катеринчук («НУ—НС») заявили, що в народного депутата Олександра Омельченка («НУ—НС») не спрацювала картка. Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк поставив питання про призначення прем'єра на повторне голосування, але на табло знову висвітилося лише 225 «за».

(Закінчення на 2-й стор.).

В НОМЕРІ:

Наші тепловози освоять російську залізницю

Компанія «Луганськтепловоз» завершує роботи з виготовлення 30 тепловозів, які наприкінці грудня будуть відправлені «Российской железной дороге». Два з них — поліпшеної конструкції. Вони оснащені дизелем підвищеної потужності, мікропроцесорною системою контролю і управління рухом, сучасною кабіною, що відповідає всім вимогам ергономіки, іншими прогресивними пристроями. Наступного року «Российские железные дороги» планують замовити луганським локомотивобудівникам понад 100 секцій такого тепловоза. Сукупність замовлень росіян і «Укрзалізниці» створює передумови для нормальної роботи і розвитку виробництва одного з найбільших українських підприємств машинобудування, **повідомляє наш луганський кореспондент Алла АНТІПОВА.**

Поліцейські побили хористів капели «Думка», які захищали свою зарплату

Французькі поліціянти побили чотирьох учасників української капели «Думка». Інцидент стався 7 грудня у місті Клермон-Ферран.

За інформацією організатора гастрольного туру, четверо учасників колективу вийшли з готелю до найближчого супермаркету придбати продукти. Зарплату українські артисти отримали новенькими купюрами по 500 євро. Спроба розрахуватися такими грошима в магазині викликала підозру у працівників супермаркету. Ті одразу викликали поліцейську бригаду швидкого реагування.

За словами керівника художнього колективу, до супермаркету прибули невідомі особи в цивільному одязі і почали вимагати у двох учасників колективу показати всі наявні у них гроші. Українці, які не володіли французькою мовою і не могли збагнути, чого від них вимагають, вчинили опір. Представники поліції застосували силу.

(Закінчення на 5-й стор.).

Хлібний бунт

Пекарі протестують проти вивезення зерна за кордон

Учора під стінами Кабміну протестували пекарі. Мітинг людей такої мирної професії, треба зазначити, самі державні чиновники і спровокували.

Стурбованість пекарів спричинила нещодавня заява чиновників Мінагрополітики, що експорт зернових може стартувати вже цього тижня. Протестують пекарі й проти планів Кабміну, де сьогодні на засіданні планувалося розглянути питання про збільшення квоти на продаж за кордон хлібних культур, можливо, вдвічі, до 2,4 мільйона тонн.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

КОРОТКО

■ Луганські енергетики від'єднали 23 насосні станції компанії «Луганськвода».

■ У Києві триває дводенний Міжнародний «круглий стіл» на тему: «Судова реформа в Україні: висновки і перспективи».

■ Українські та польські експерти обговорюють позитивні та негативні сторони членства України в НАТО.

■ Вагон з металобрухтом, який прибув на ВАТ «Запоріжсталь» з Дніпропетровська, виявився радіаційним.

■ У Миколаєві під час розкопок старовинного городища «Дикий сад», якому більше трьох тисяч років, знайдено чотири помешкання стародавніх людей.

■ У Криму розпочинають реконструкцію Кримського академічного українського музичного театру.

■ Харківські художники реалізували оригінальний художній проект, запропонувавши землякам поглянути на світ крізь вікна.

■ У мешканця Запоріжжя вилучено протипіхотну міну у бойовому стані.

■ Міжнародна конференція з питань охорони атмосферного повітря розпочала свою роботу в Торгово-промисловій палаті України.

(За повідомленнями Укрінформу).

■ НОВИНИ

Новорічна ялинка волинських шахтарів

Шахта №9 «Нововолинська» першою на державному підприємстві «Волиньвугілля» виконала річне завдання з видобутку палива. На-гора тут піднято понад 170 тисяч тонн вугілля. Нині на шахті йде монтаж нового кріплення КД-80, що дасть змогу підвищити рівень безпеки, збільшити обсяги вуглевидобутку. Днями тут побували голова облдержадміністрації Микола Романюк та міський голова Нововолинська Віктор Сапожніков. За самовіддану працю Почесною грамотою ОДА нагороджено електрослюсаря Василя Гайдика, заступника начальника дільниці №1 Володимира Матюка та заступника механіка Василя Рудчика, **повідомляє наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**

Обережно, грип!

Міністерство охорони здоров'я України вважає епідемічну ситуацію із захворюваністю на грип і гострі респіраторні вірусні інфекції в Україні напруженою.

Про це повідомила прес-служба Міністерства охорони здоров'я, посилаючись на дані дослідження Українського центру грипу і гострих респіраторних інфекцій, проведеного в десятьох містах. За його даними, захворюваність населення України на грип і ГРІ за минулий тиждень зросла на 3,5% порівняно з попереднім. Водночас у повідомленні міністерства зазначається: поки що ніде рівень захворюваності не досяг епідемічного порога. Найбільше грипують зараз у Вінниці, Чернігові, Львові і Києві. Більш як половина хворих — діти до 14 років.

Чернігівська міліція затримала маніяка

Як повідомив на прес-конференції начальник управління МВС України в Чернігівській області Валерій Нонік, у понеділок затримано маніяка, який восени згвалтував сімох неповнолітніх школярок. Одружений чоловік, залякуючи дітей ножем, заводив їх у темні кутки і робив свою чорну справу. Останнього разу жертвами стали двоє дівчаток. Вивчається питання про причетність злочинця до інших подібних злочинів, скоєних раніше, **повідомляє наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.**

■ Я ВАМ ПИШУ

До вас стукає листоноша...

Пишу з надією, що вищі чини почують мій голос і допоможуть не тільки мені, а й тисячам таких, як я, простих листонош. У нас дуже низькі зарплати, з нас зробили «візників»: адже найчастіше в селах немає магазинів, аптек, тому ми «на собі» доставляємо людям різний товар. Якби хто знав, скільки кілограмів вантажу щодня тягне жінка, але це ще півбіди. Справжнє лихо для нас — списки на виплату пенсій. Уявіть собі: протягом місяця ходиш із грішми по кілька разів, тими самими дільницями, з поверху на поверх. Хочеться кричати від образи: невже не можна скласти списки так, щоб у той самий будинок, у ту саму квартиру приходити один раз на місяць?! Або чого варто пройтися по селах, де чоловік і дружина, дідусь-бабуся одержують пенсії в різні дні. Для чиєї зручності складені відомості?

Ми в будь-яку погоду йдемо з доставкою, таке враження, що нас і людьми вже не вважають. А ми ж не роботи, більшість з нас жінки і багато хто любить свою роботу. Але так хочеться, щоб про нас подбали, хоч трохи полегшили нашу працю.

Можливо, усе-таки можна розв'язати нашу проблему?

М. ГУМЕНЮК.

Житомир.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Чому так сталося, що під час голосування Юлія Тимошенко не набрала необхідної кількості голосів?

Олена ЛУКАШ (Партія регіонів):

— У сесійній залі нічого особливого не відбулося. Питання про призначення Прем'єр-міністра України не набрало результативної кількості. Тепер коаліція дефакто не існує, де-юре вона ще на папері є. Тому має ще раз звернутися до Президента, а він, у свою чергу, визначиться із поданням щодо нової кандидатури Прем'єр-міністра. Чому так сталося? Це запитання до БЮТ чи «НУ—НС». Я взагалі не розумію, яким чином далі працюватиме вуж із їжаком. Адже коаліція, сама по собі «рихла», така, що роздирається протиріччями «Нашої України» і схожого на тоталітарну секту БЮТ з перевагою в два голоси під час другого голосування без контролю здобула поразку.

Микола ТИМОШЕНКО (КПУ):

— У нас є хороше українське прислів'я: «На дві булави три гетьмани». Мені здається, все, що відбулося в сесійному залі, свідчить, що у тій так званій демократичній коаліції ладу немає. Я думаю, що свою роль зіграли ті кадрові призначення, які нам напередодні роздали (на посаду віце-прем'єрів та міністрів). Можливо, це одна з причин розбрату в більшості. Адже факт, що у залі були всі 227 її представників. На мою думку, це сильний удар по коаліції. Але Президент має право на черговому засіданні (по Регламенту на цьому вже голосувати не можна) ще раз запропонувати кандидатуру Юлії Тимошенко. Хоча те, що нині сталося, — серйозний дзвінок.

Ігор ГРИНІВ (БЮТ):

— Що стосується першого голосування, коли дві картки не спрацювали, це питання технічне. І формально, раніше, у Верховній Раді, коли депутати наполягали, що картка не спрацювала, завжди переголосовувалося. Була спроба переголосувати, але тут вже втрутилася фізична сила, і грубість депутата Владислава Лук'янова, який вирвав під час голосування у Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка картку, і це призвело до нерезультативного голосування. Насправді, на другому голосуванні було 226 голосів, але через хуліганську дію воно не пройшло. За будь-якої ситуації, в тому числі й такої, достатньо просто вийти. Треба лише заспокоїтися і йти далі за процедурою.

Микола РУДЧЕНКО (Блок Литвина):

— Я вважаю, що нинішнє голосування стало наслідком неправильно обраної стратегії з самого початку. Не можна ділити народ на Схід і Захід. Потрібно було зробити широку коаліцію, аби заспокоїти суспільство, яке після сьогоднішнього голосування буде ще більше розколене. Вірю, що Президент, будучи в парламенті, зробить висновок, що коаліція в 227 голосів — це не коаліція. Так звана меншість, нині представляє більшу частину України. Тому треба знову сідати за стіл переговорів, радитися, кого висувати на Голову Верховної Ради (а це відоме ім'я на всю країну — В. Литвин). Більш широка коаліція візьме на себе відповідальність за всю Україну. Нинішнє призначення уряду нагадало мені 2004 рік — поспіх, нічні домовленості... На посади міністрів були запропоновані абсолютно невідомі люди. Схоже, кадрова політика в нашій державі дуже кульгає. Якби в запропонованому уряді були професіонали, можливо, його б підтримав і блок Литвина.

Іван Сподаренко «НУ—НС»:

— Те, що нині сталося, в жодному разі не свідчить про розкол в коаліції. А що саме відбулося у залі — треба дослідити, бо мені сказали, що одну картку просто витягли. Це ненормальне явище. Я думаю, що Президент ще раз подасть кандидатуру Юлії Тимошенко, буде переголосування і все буде нормально.

Надія СМІЯН.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коаліціянти гукають на допомогу Генпрокуратуру та СБУ

Під час перерви відбувся брифінг коаліції — Юлії Тимошенко, В'ячеслава Кириленка і Юрія Луценка, котрі заявили, що вони вже звернулися до Генеральної прокуратури і СБУ з проханням з'ясувати обставини втручання в роботу електронної системи для голосування «Рада». За словами Ю. Луценка, під час голосування за призначення Ю. Тимошенко Прем'єр-міністром систему «Рада» начебто було запрограмовано так, щоб вона висвітлювала результат не більш як 225 голосів. Зокрема, стверджував Юрій Луценко, депутат Олександр Омельченко на його очах натискав кнопку «за», а система показувала, що він не брав участі в голосуванні. Лідери коаліції не виключили, що після консультацій Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка з Президентом може відбутися або повторне голосування за призначення Ю. Тимошенко прем'єром (але вже не через систему «Рада», а іншим способом), або Президент внесе повторне подання.

Юліана ШЕВЧУК.

Уряд представить оновлений варіант держбюджету наступного року

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк провів зустріч із місією Європейського департаменту МВФ. На початку зустрічі голова місії, радник європейського департаменту МВФ Роберт Форд привітав А. Яценюка з обранням на посаду глави українського парламенту. У свою чергу, Голова Верховної Ради поцікавився макроекономічними показниками розвитку світової економіки.

А. Яценюк висловив сподівання, що якнайшвидше буде сформовано новий уряд, який невдовзі представить на розгляд парламенту оновлений проект державного бюджету на наступний рік. Р. Форд висловив сподівання, що новий український уряд вживатиме заходів щодо проведення ефективної монетарної та фіскальної політики. Співрозмовники також обмінялися думками стосовно довготермінової стратегії приборкання інфляції та процесів, які наразі відбуваються на грошовому ринку України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голосування за прем'єра

(Початок на 1-й стор.).
Ранкове засідання 11 грудня

Зранку пленарне засідання ніяк не могло розпочатися — у сесійній залі чекали Президента України, оголошували перерви — тривали консультації стосовно формування нового уряду. О 12.35 до парламенту прибув Віктор Ющенко. Глава парламенту Арсеній Яценюк повідомив, що напередодні на погоджувальній раді лідерів депутатських фракцій одностайно було прийнято рішення змінити послідовність розгляду питань на засіданні Верховної Ради. З огляду на те, що 11 грудня минає п'ятиденний термін, відведений парламенту на розгляд подання щодо призначення Прем'єра-міністра, було вирішено розпочати пленарне засідання з формування уряду. За включення до порядку денного питання про формування нового українського уряду проголосувало 246 депутатів — не лише із фракцій БЮТ та «НУ—НС», а також і з Блоку Литвина.

Виступаючи з парламентської трибуни, Президент Віктор Ющенко заявив, що оновлений склад Верховної Ради є спільною перемогою і свідчить про те, що з широкомасштабної парламентської кризи ми вийшли у мирний і правовий спосіб. Глава держави наголосив, що досягнення політичної стабільності та вихід із кризи є питанням номер один. І кожна політична сила, незалежно від того, під яким прапором вона виступає, має зрозуміти, що нестабільність і криза — це гальмо політичного, економічного та соціального розвитку держави. В. Ющенко закликав поставити понад усе національні пріоритети: «Стабільність в український парламент принесе не розподіл парламентських комітетів, місць у президії Верховної Ради, посади міністрів, а політика, яка ставить за мету реалізацію ключових національних пріоритетів». Президент привітав створення демократичної коаліції, запевнив, що був і завжди залишатиметься союзником українського парламенту, і висловив сподівання, що він продемонструє ефективну роботу, яка дозволить відродити авторитет єдиного законодавчого органу держави. В. Ющенко також повідомив, що вносить подання стосовно призначення міністром оборони Юрія Єханурова, а міністром закордонних справ — Володимира Огризка.

У своїй промові як кандидат на посаду прем'єра Юлія Тимошенко заявила, що головним пріоритетом для нового уряду має стати втілення у життя кожного зобов'язання, яке було дано перед людьми під час виборів. А головним завданням для нового уряду та спільної команди має стати проведення глибинних, професійних, чітких перетворень у кожній сфері життя — від конституційної до податкової та пенсійної реформ. Ще одним пріоритетом для нового уряду Ю. Тимошенко визначила «проведення інвентаризації» — у яких сферах державного управління і суспільного життя процвітає хаос, лобізм і корупція, закрити всі «брудні діри» і продемонструвати це світові. А розпочати очищення української влади Ю. Тимошенко запропонувала з прийняття законопроекту про опозицію. Окрім цього, лідерка БЮТ запропонувала надати надзвичайно високі права Рахунковій палаті та можливість опозиції призначити голову Рахункової палати, а також створити у парламенті спеціальні контрольні комітети, які відстежуватимуть роботу уряду та виконання взятих зобов'язань і ухвалених програм.

Під час обговорення кандидатури Ю. Тимошенко часто лунали спортивні терміни та порівняння з грою у футбол. Зокрема, сама претендент на посаду Прем'єра наголосила: «Я б хотіла, щоб у парламенті народилася національна збірна України, і ми зробили Україну потужною державою». При цьому Ю. Тимошенко зауважила, що парламент не повинен ділитися на «прозахідну» чи «просхідну» частини, адже, коли йдеться про національні інтереси, влада і опозиція мають бути єдиними.

Під час відповідей на запитання народних депутатів кандидат на прем'єрське крісло, зокрема, заявила про потребу реформи місцевого самоврядування — за словами Ю. Тимошенко, місцеві самоврядні органи мають отримати реальну владу через створення виконавчих структур, а територіальні громади повинні мати реальні права на проведення місцевих референдумів. А у виборчій системі, на її думку, варто закріпити депутатів за конкретними округами, щоб депутат отримував місце у партійному списку відповідно до підтримки громадян. Ю. Тимошенко також виступила за тимчасове продовження мораторію на продаж землі.

Під час виступів від фракцій В'ячеслав Кириленко («НУ—НС») наголосив, що новий уряд має стати урядом економічних і соціальних реформ — на часі податкова реформа, новий Бюджетний кодекс і реформа самоврядування. А об'єднати країну, за його словами, можна не механічним поєднанням політичних сил, а спільною роботою. Володимир Філенко (БЮТ) визнав, що перед новим урядом стоїть величезне коло проблем. Але цей уряд не прагнутиме перемагати парламентську опозицію і забивати їй голи: «Ми хочемо перемогти існуючі проблеми у державі». Сергій Гриневецький (Блок Литвина) звернув увагу на те, що кожен новий уряд запевняє, начебто він буде кращим за попередників, але розподіл посад знову відбувається не за професійним, а за квотним принципом. Тож ліквідацію корупції, на думку депутата, треба розпочинати з відмови від квотного принципу формування уряду. У свою чергу, Алла Александровська (КПУ) звинуватила кандидатку на прем'єрство у роздаванні обіцянок, виконати які майже нереально, і додала, що фракція комуністів не підтримає кандидатуру Ю. Тимошенко, бо не має впевненості, що вона зможе забезпечити постачання газу в Україну за прийнятними цінами і без посередників, оскільки у високих цінах на газ зацікавлена сама Юлія Володимирівна та люди, близькі до Президента. Від Партії регіонів участь в обговоренні не взяв ніхто. Після двох безрезультативних спроб голосування за призначення Прем'єр-міністра було оголошено чергову перерву для консультацій.

Зранку парламентарії вітали із днем народження своїх колег — Геннадія Москаля та Миколу Томенка.

Опісля з'явилася інформація, що відбулося втручання в систему голосування «Рада», через що не змогли проголосувати ще декілька депутатів. Також з'ясувалося, що повторне голосування було не за призначення прем'єра, а за повернення до розгляду цього питання — через шум і блокування трибуни в цьому не змогли розібратися багато депутатів. Представники Партії регіонів продовжували блокувати парламентську трибуну і не допустили Арсенія Яценюка до його місця в президії. Без мікрофона Голова Верховної Ради повідомив, що тривають консультації політичних сил, має відбутися зустріч лідерів політичних сил із Президентом, і закрив ранкове пленарне засідання орієнтовно до 17-ї години. Під час блокування парламентської трибуни депутати-регіонали також поклали на стіл головуючого роздруківку одного з інтерв'ю Арсенія Яценюка, в якому він заявляв: якщо Юлію Тимошенко не буде обрано Прем'єр-міністром, його моральним зобов'язанням буде відмовитися від посади глави парламенту. А натомість з боку коаліції пролунали заяви про намір звернутися до Генеральної прокуратури стосовно втручання в роботу парламентської системи голосування.

Юліана ШЕВЧУК.

Хто має право орендувати приміщення

Із прийняттям закону «Про Державний бюджет України на 2007 рік» набула чинності норма, згідно з якою передача в оренду державного та комунального майна повинна здійснюватись винятково на конкурсних засадах, а орендна плата визначатися відповідно до її ринкової вартості. Статтею 118 введено в дію порядок передачі майна територіальної громади міста Києва в оренду, методики розрахунку плати за користування майном територіальних громад. Це дало підставу органам місцевого самоврядування розпочати кампанію з тотального перегляду розміру плати за оренду майна суб'єктами підприємництва.

Десятки малих підприємств міста постали перед проблемою примусового виселення з орендованих приміщень. Районні адміністрації, попереджаючи підприємство про виселення та плануючи нові конкурси, не зважали ні на реальну вартість приміщення, ні на його технічний стан на момент передачі в оренду, ні на сумлінність орендарів, більшість яких вклали чимало коштів у ремонт приміщення, у благоустрій району, створили певну кількість робочих місць та справно платили податки.

За численними зверненнями підприємців щодо спроб незаконного виселення Кабінет Міністрів дав роз'яснення: райдержадміністрації не мають права розривати договори оренди односторонньо й укладати нові договори на конкурсних засадах, а повинні переглядати розмір орендної плати у встановленому порядку.

Однак це, як-то кажуть, теоретична частина справи. Є й практична...

ТОВ «Панакс. Л. Т. Д.» орендує приміщення по вул. Воровського в Києві. Ще в 1998 році воно викупило майновий комплекс (обладнання) в комунального підприємства — госпрозрахункової аптеки, отримало в оренду приміщення на термін не менш ніж 10 років і почало працювати, зберігаючи профіль аптеки.

У 2006-му аптека звертається в листах до головного управління комунальної власності міста Києва з проханням продовжити договір оренди приміщення або дозволити його викупити. Адже законом «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» передбачено, що власник об'єкта приватизації має першочергове право викупити будівлю.

Однак замість змістовної відповіді — лише формальні відписки. А наприкінці квітня цього року підприємству стає відомо, що з початку березня управління комунальної власності оголосило конкурс на право оренди вказаного приміщення, при цьому його про конкурс не повідомили і до участі в ньому не запросили. В результаті у приміщення з'являється новий орендар.

Сьогодні підприємству, що працювало багато років, платило податки та забезпечувало киян якісними ліками, залишається писати скарги та шукати захисту в суді. В тому, що правда на їхньому боці, керівництво та колектив «Панакс. Л. Т. Д.» не сумніваються. Це підтверджує й експертний висновок Інституту законодавства Верховної Ради. Зокрема, в ньому сказано: «Товариство має переважне і беззаперечне право не лише на продовження договору оренди орендованого ним нежилого приміщення, яким є діюча аптека, а й на його безумовну приватизацію».

По захист аптека звернулася до Українського союзу промисловців і підприємців. «УСПП має намір жорстко відстоювати інтереси суб'єктів підприємницької діяльності, яким незаконно підвищують орендну ставку або примушують залишати орендовані приміщення, — коментує заступник голови КМДА, віце-президент УСПП Людмила Денисюк. — Останнім часом ця проблема істотно загострилась і потребує негайного врегулювання».

На думку експертів УСПП, проблема існує та поглиблюється через недосконалість законодавства, можливість його подвійного тлумачення. Тому необхідно розробити та ухвалити спеціальний закон, який би регламентував процес передачі орендованих суб'єктами підприємництва приміщень на конкурс. Він повинен закріпити обов'язкове попередження орендаря про проведення конкурсу, дотримання його права першочергового викупу, а також урахувати інвестиційні вкладення орендаря під час розрахунку плати (проведення ремонту, благоустрою території тощо).

Однак очевидно, що вирішення проблеми залежить не тільки від зусиль громадських організацій та підприємців. Передусім на це повинна бути воля влади.

Петро ВОЛОДИМИРСЬКИЙ.

Чи будуть громади самодостатніми?

Сьогодні в Миколаєві відбудеться «круглий стіл» на тему: «Перспективи фінансової самодостатності територіальних громад: проблеми досягнення і публічності». Ініціатори та організатори заходу — Українське національне інформаційне агентство «Укрінформ», Асоціація міст та громад України і миколаївська міська рада. В засіданні «круглого столу» візьмуть участь 13 міських голів, представники міністерств економіки та фінансів, Фонду сприяння місцевому самоврядуванню, Міжнародного центру перспективних досліджень, наукових установ.

Необхідність проведення такого заходу очевидна, зазначив один з організаторів, керівник «Укрінформу» Віктор Чамара, адже обговорення питань фінансової самодостатності громад (особливо напередодні прийняття загальнодержавного та місцевих бюджетів на 2008 рік) має практичне значення. Учасники зібрання обговорять шляхи вдосконалення законодавчої бази міжбюджетних відносин, місцевих податків і зборів, фінансування делегованих територіальним громадам повноважень. А також можливість публічних консультацій та інформаційних кампаній як інструментів вдосконалення життєдіяльності територіальних громад. Результатом «круглого столу», на думку його організаторів, має стати подальше просування на шляху формування ефективної системи публічної влади на регіональному та місцевому рівнях, спроможної забезпечити сталий розвиток територій.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ФОТОФАКТ

Активісти Блоку Кличка пікетували Шевченківський суд Києва, вимагаючи скасувати всі рішення про роздачу більш як двох тисяч гектарів столичних земель.

Фото агентства «Прес-КІТ».

■ САМОВРЯДУВАННЯ

«Всякому городу нрав і права…»

Асоціація органів місцевого самоврядування Криму й міста Севастополя відзначає своє 10-річчя. Вона з'явилася за ініціативою її голови — керівника Верховної Ради Криму Анатолія Гриценка.

— Голос кожного окремого депутата місцевої ради чи сільського голови навряд чи буде почутий, — зазначає він. — Для вирішення принципових питань варто було об'єднати зусилля, творчий та інтелектуальний потенціал місцевого самоврядування всього регіону.

Уже наприкінці 1997 року було проведено організаційні та установчі збори з утворення асоціації, в яких взяли участь 163 керівники органів самоврядування. Нині асоціація об'єднує 309 рад, зокрема 11 міських, 14 районних, 38 селищних, 238 сільських, а з 1999 року — і Севастополь.

За короткий час асоціація стала стрижнем взаємодії різних рівнів влади в автономії, займає конструктивну позицію під час розгляду всіх злободенних питань.

Особливої оцінки заслуговують члени асоціації, які протягом усіх років своєю працею, активною особистою позицією формували її громадське обличчя, визначали її гідне місце в автономії. Це — Степан Євпак, лобановський сільський голова Джанкойського району; Ольга Знаєшева, новопокровський сільський голова Красногвардійського району; Тетяна Приходько, трудівський сільський голова, і Геннадій Калужин, домбровський сільський голова Сімферопольського району.

Творчий пошук та відповідальність вирізняють заступника голови асоціації Миколу Глотова, полтавського сільського голову Красногвардійського району; голову комісії з реалізації повноважень у сфері освіти, охорони здоров'я, культури й соціального захисту населення Валентину Томащук, табачненського сільського голову Бахчисарайського району; Тетяну Котельну, голову ради юристів, завідувачку юридичного відділу Центральної райради Сімферополя, та багатьох інших активістів асоціації. Асоціація активно взаємодіє з іншими подібними громадськими організаціями в Україні та за її межами. До речі, юридичний відділ асоціації понад 80 відсотків розглянутих справ вирішує на користь органів місцевого самоврядування.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Взаємопоборювання замість порозуміння

Оригінальна в своїх політичних пристрастях, доволі непередбачувана — певно, на такі епітети заслуговує Херсонщина, чим і приваблює увагу дослідників електоральних настроїв

Тобі половина й мені

Під час останньої президентської кампанії поляризація виборців досягла найвищого рівня, і, як наслідок, розрив між претендентами виявився незначним. Область стала таким собі «пограниччям» — на її карті виявилися присутніми обидва виборчі кольори — помаранчевий і біло-голубий. Схоже, оте «п'ятдесят на п'ятдесят» ще довго утримуватиметься та... затримуватиме регіон у поступі: бо не видно краю протистоянню сил практично рівних суперників, у чиїх руках опинилася влада.

Політичний паритет в регіоні зберігся й під час виборчої кампанії 2006 року. Хоча Партія регіонів і здобула відносну перемогу, набравши 39 відсотків на виборах до Верховної Ради, помаранчеві разом із соціалістами, прихильники яких підтримували створення демократичної коаліції, поступилися їм менш як на п'ять відсотків.

Ще показовіше «навпіл» проявилося у виборах до місцевих рад. Із 1374 депутатів обласної, міських та районних рад 34 відсотки належать до Партії регіонів, 31 — до БЮТ та «Нашої України», 6 — до СПУ. При цьому жодна з політичних партій не змогла отримати очевидну перевагу в жодній із місцевих рад.

Але попри відносність перемоги регіоналам удалося сформувати більшість майже в усіх радах області. Пояснити це можна кількома причинами, аж до нашого національно-ментального: «ніщо так не єднає, як спільний противник» або «давайте дружити проти суперника». Варто віддати належне регіоналам, які дуже ретельно готувалися до перших сесій у всіх без винятку радах. Вони приєднали до себе тих «маловідсоткових» депутатів, які залишилися без представників у Верховній Раді: вітренківців, комуністів, есдеків, а також представників Блоку Литвина.

На коні, але не переможці

І хоча до обласної ради було обрано 28 депутатів від Партії регіонів та стільки само від БЮТ та «Нашої України» (19 та 9 відповідно), маючи підтримку «союзників», регіонали без особливих зусиль провели на посаду голови свого лідера Володимира Демьохіна. Його згоду на роль «робочої конячки» в області можна назвати безпрецедентною й просто-таки героїчною: заради місця голови в малоперспективній області киянин Володимир Демьохін відмовився від мандата у Верховній Раді, куди пройшов за списком Партії регіонів.

Однак створення більшості в місцевих радах не привело до повного домінування в області регіоналів. І подальший поступ до політичного панування, який проявився у намаганні обійняти всі ключові посади, не увінчався успіхом. Свого часу помаранчевим навіть удалося, зігравши на суперечностях опонентів, створити «ситуативну» більшість у раді. Міжфракційне об'єднання 46 депутатів із 85 під їх проводом протрималося аж... дев'ять днів! І все-таки перехід влади до рук нового об'єднання із 49 депутатів під егідою Партії регіонів не дав бажаного успіху. В будь-якому разі неодноразові спроби обласної ради офіційно висловити недовіру голові ОДА Борису Сіленкову, який є представником «Нашої України», виявилися марними.

Інтереси вище партійних ідеалів

Створення біло-блакитних коаліцій у радах спричинило втрати у фракціях помаранчевих. Багатьох не приваблювала перспектива працювати в умовах опозиції. Найяскравіше це проявилося у Херсонській міській раді, де для «перебіжчиків» було створено фракцію «Південний Регіон», до якої увійшли представники БЮТ, «НУ—НС» та окремі регіонали, — для керівництва.

Перетягування каната

Тим часом формування фракцій, поділ портфелів авторитету партіям не додали. Адже електорат вимагає виконання передвиборних обіцянок. Про них якось забули... Робота в радах звелася до з'ясування питання: хто головніший. А їхня діяльність зосередилася на постійному протистоянні з «чужими», «помаранчевими» адміністраціями. Для цього в радах в одну команду об'єднались ті, хто категорично виступав проти продажу землі, з тими, хто заради цього продажу й пішов на вибори. Ліберали з «Віча» або з партії «Відродження» змушені шукати шляхи вирішення економічних проблем з комуністами та вітренківцями. Але такі союзи не стали ефективними. Експерти почали спостерігати зниження результативності роботи рад, насамперед обласної та Херсонської міської, які найбільше перебувають у полі зору. Великою проблемою для них дедалі частіше стало «нашкребти» кворум — через його відсутність не раз зривалися, переносилися, відкладалися сесії. Обласна рада замість того, щоб налагоджувати співпрацю з облдержадміністрацією та спільно протистояти негативним викликам (подорожчання нафтопродуктів, зростання інфляції, посуха та неврожай), перейшла у майже неприкриту ворожнечу з нею. Звісно, що ні про яке економічне зростання в таких умовах не могло бути й мови. А отже, і про виконання партійних програм, чого так чекали виборці.

Випробування дочасними виборами

Незважаючи на всі «проти», у цих виборах є один незаперечний плюс. Після 30 вересня кожна політична сила мала змогу побачити, як змінилося ставлення виборців до неї, зробити з цього висновки, скоригувати стратегію подальшої діяльності. Особливо важливо це зробити, коли не за горами — майбутні президентські перегони. Так, Партія регіонів залишилась електоральним лідером області і у відсотковому вимірі навіть поліпшила результат — із 34 відсотків у 2006-му до 43 у 2007 році, але в абсолютному вимірі втратила, недобравши 5,4 тисячі голосів. БЮТ навпаки значно поліпшив свої показники, збільшивши кількість голосів із 97 тисяч до 114, тобто на 16 відсотків. Із 37 до 45 тисяч збільшилася кількість тих, хто голосував за комуністів, які, наймовірніше, «забрали» голоси регіоналів. Решта політичних гравців утратили голоси херсонців.

Але найбільших втрат зазнала пропрезидентська «Наша Україна—Народна самооборона», яка загалом по області недорахувалася майже 10 тисяч голосів. Втрату позицій Соцпартією експерти прогнозували, але такого обвалу мало хто очікував. Кількість виборців Олександра Мороза на Херсонщині зменшилася з 19 до 12 тисяч.

Виборці дали свою оцінку політикам. Висновок партіям залишається зробити один: шлях до серця виборця можна здолати, лише вирішуючи проблеми людей.

Алла БРУСИЛОВА, Олександр МОШНЯГУЛ.

Автори глибоко вдячні Херсонській обласній організації Комітету виборців України за наданий статистичний матеріал.

У Львові збільшили вартість проїзду на маршрутних таксі та в електротранспорті *(Укрінформ)*

Шахта «Нововолинська-10», запаси палива якої становлять понад 37 млн. тонн, вже в новому році планує видати перше вугілля *(Укрінформ)*

■ **У НОМЕР**

Служба «04» — перша з-поміж ста кращих товарів і послуг

Хмельницький. Аварійно-диспетчерська служба ВАТ «Хмельницькгаз» визнана кращою у всеукраїнському конкурсі якості «100 кращих товарів, робіт і послуг». Наша служба «04» — один з найвідповідальніших підрозділів підприємства. Сучасне технічне забезпечення, мобільність і чітка організація роботи дозволяють швидко й професійно реагувати на всі виклики, оперативно виконувати аварійні роботи.

Вл. інф.

Розрізали… заряджений ствол гармати

У селі Арепівці Новоукраїнського району, що **на Кіровоградщині**, двоє чоловіків розбирали металеве перекриття погреба, щоб здати його на металобрухт. За допомогою газозварювального апарату вони заходилися розрізати балку, яка насправді була стволом гармати часів Великої Вітчизняної війни. Всередині нього, як на лихо, виявився ще й снаряд. Стався вибух, під час якого постраждало двоє осіб —17 і 47 років. Старший загинув на місці, а молодшого з осколочними ранами кінцівок та живота госпіталізовано до травматологічного відділення Новоукраїнської центральної районної лікарні. Піротехніки аварійно-рятувального загону спецпризначення ГУМНС України в Кіровоградській області обстежили місце події, однак їхня допомога тут уже не була потрібна.

Петро МЕЛЬНИК.

■ **ФОТОФАКТ**

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Заступник начальника Чернігівської митниці В'ячеслав Дроган вручив вилучену під час спроби незаконного вивезення за межі України релігійну літературу XIX століття настоятелю Свято-Троїцького собору отцю Іоанну Фесіку.

Французи та німці пишуть підручники з історії разом. А ми?

Учора в Києві у німецькому культурному центрі «Гете-Інститут в Україні» обговорювали підручник з новітньої історії, який написали спільно німецькі та французькі історики. У дискусії взяли участь упорядники цієї книги Ларс Безенберг (ФРН) та Гійом Ле Кентрек (Франція).

Цікаво, що з ідеєю створити такий підручник виступив у січні 2003 року молодіжний парламент Німеччини. Тобто сама молодь була зацікавлена в тому, щоб отримувати у школі не однобоке висвітлення історії, а глобальне. Звичайно, перед німецькими та французькими історикам, які взялися за написання цього підручника, постало багато проблем. Передусім, слід було узгодити всі ті суперечності, які між ними існують. Природно, вирішити це питання повністю неможливо. Тоді автори вирішили зазначати, що у тлумаченні певних подій між ученими є розбіжності, і додавати, у чому вони полягають. Хто ж з істориків правий, мають визначити самі учні.

Також з'ясувалося, що методи викладання історії у Франції та Німеччині теж різні. За словами Ларса Безенберга, у Німеччині більше уваги приділяється тому, щоб учень умів висловити свою думку з приводу певної події. Тоді як у Франції зосереджуються на тому, щоб учні знали конкретику: імена видатних осіб, важливі дати.

Проте перед авторами книги стояло надзавдання: створити те, про що ще 60 років тому не можна було й подумати, — написати спільну історію, враховуючи позиції колишніх противників. Результат — підручник видано влітку цього року, а вже у грудні продано по 35 тисяч примірників як у Франції, так і в Німеччині.

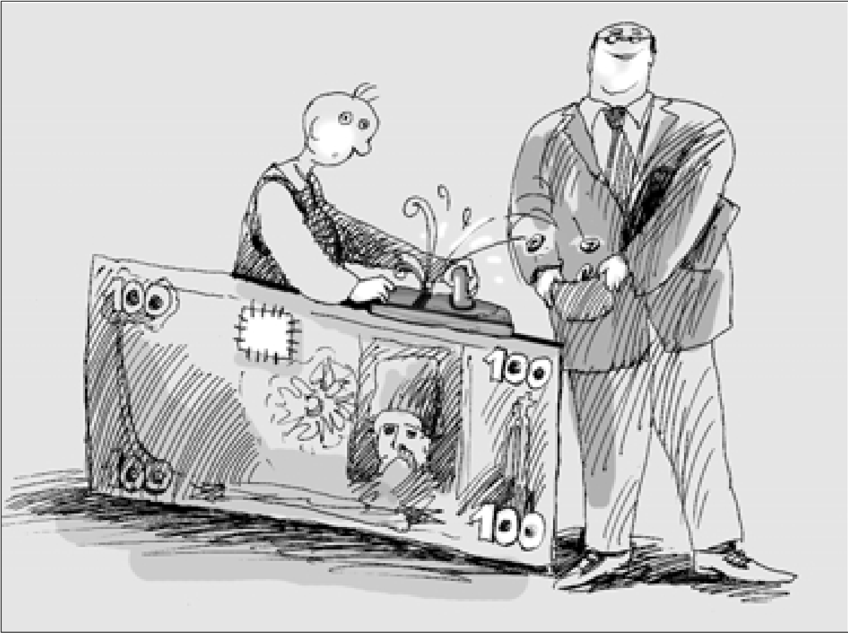
Звичайно, «Гете-Інститут в Україні» спільно з «Альянс Франсез» організували цю зустріч не лише заради підручника. Досвід співпраці між історикам дуже актуальний для українських науковців. Адже ні для кого не секрет, що, приміром, українські, російські та польські підручники з історії містять часом протилежне тлумачення певних подій. Щоб виправити цю ситуацію, нині робляться лише перші кроки. Як розповів заступник директора Інституту історії України НАН Станіслав Кульчицький, 1993 року спільно з польськими вченими було організовано комісію, яка вилучає з підручників відверто негативні коментарі на адресу обох держав. Створити таку ж комісію з Росією поки що не вдалося. Однак українські та російські вчені вирішили написати кожен свою історію, а потім опублікувати історію Росії в Києві та історію України в Москві. Обидві книги скоро з'являться на прилавках.

Тетяна ПАСОВА.

Ввійшло в практику не платити за практику

Деякі спритники намагаються задарма використовувати учнівську працю

У Миколаївській області виявлено факти безплатного використання праці учнів, в тому числі неповнолітніх. Обласне КРУ вважає, що в деяких професійно-технічних закладах порушено встановлений Кабміном Порядок надання робочих місць для проходження учнями, слухачами професійно-технічних навчальних закладів виробничого навчання та виробничої практики.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Так, у дев'яти з 22 перевірених закладів у 2 602 із 6 674 укладених договорів (39% від всіх договорів) оплата праці учнів не передбачена. Це призвело до безплатного використання праці та недоотримання надходжень до спеціального фонду профтехучилищ. Порушення допущені в Єланецькому професійному аграрному ліцеї, Южноукраїнському машинобудівному ліцеї, Миколаївському ліцеї торгівлі та ресторанного сервісу та ліцеї будівництва та сфери послуг, ПТУ №42 Баштанського району, ПТУ №22 Первомайська, Миколаївському та Вознесенському професійних ліцеях. Зокрема, в Южноукраїнському професійному машинобудівному ліцеї та в професійно-технічному училищі №42 с. Андріївка Баштанського району оплата за проходження практики не передбачена відповідно в 401 та 28 договорах. У результаті — втрата доходів закладів: в Южноукраїнську — 606 тисяч гривень, в Андріївці — близько десяти тисяч. Крім того, в чотирьох закладах не здійснювався належний контроль за виконанням умов договорів, якими передбачена оплата праці учнів. Це призвело до недоотримання доходів на суму 23 тисячі гривень (Южноукраїнський професійний машинобудівний ліцей — 9 тисяч, Вознесенський професійний ліцей — 3,5 тисячі, Надбузький професійний аграрний ліцей — 0,6 тисячі, Миколаївський професійний ліцей — близько десяти тисяч).

Олена ІВАШКО.

Орендарі намагалися захопити комунальне майно

Позавчора майже сорок осіб о першій годині ночі намагалися захопити 4-поверхове приміщення Будинку побуту у центрі Вінниці, котре є власністю територіальної громади міста. До ранку вони обгородили приміщення металевим парканом і встановили риштування, створивши видимість проведення будівельних робіт. Однак подальші незаконні дії рейдерів припинили правоохоронці. Їх викликав один з орендарів будинку, в якому продовжують надавати побутові послуги населенню.

Заступник міського голови Вінниці Володимир Слишинський підтвердив факт спроби захоплення комунального майна. За його словами, це стало можливим внаслідок незаконних дій однієї з приватних структур, що орендують приміщення. Без погодження з міськрадою керівництво цієї структури переоформило право власності на інших підприємців. А ті під виглядом ремонту мали намір виселити всі служби, які знаходяться нині в Будинку побуту. Позавчора депутати міськради на позачерговій сесії засудили факт грубого порушення чинного законодавства комерційною структурою і прийняли звернення до силових структур з проханням дати належну оцінку цим діям.

Віктор СКРИПНИК.

В Алчевську знов аварія на теплотрасі

На магістральній теплотрасі від центральної котельні «Східна» стався порив, унаслідок чого без тепла залишилося майже 80 багатоповерхівок, в яких проживає близько 6 тис. чоловік. Ремонтні роботи на теплопроводі почались оперативно, і протягом першої доби відновлено тепло в 25 будинках. Ще 53 багатоповерхівки підключалися до тепла протягом наступного дня. Нагадаємо, що 22 січня 2006 року на цьому магістральному теплопроводі сталася масштабна аварія, через яку без теплопостачання зосталося майже 700 житлових будинків. Усього в Алчевську 836 будинків.

Алла АНТІПОВА.

Майбутні мільйонери, єднайтеся!

У всесвітній мережі Інтернет розпочав роботу унікальний для нашої країни лікнеп-проект «Клуб майбутніх мільйонерів». Його офіційно презентували вчора у столиці. Тож якщо ви молоді, а може, й не дуже, але енергійні та прагнете змін, вам дорога до клубу. Там уже на вас чекають Михайло Воронін, Михайло Поплавський, Володимир Співаковський, В'ячеслав Кредісов, Ірина Горіна та Микола Кобзов. Кожен з них зі своєю щасливою історією становлення на вітчизняному ринку товарів та послуг і досвідом чекають на ваші запитання та пропозиції. Адже, переконаний Володимир Співаковський, який першим у Радянському Союзі створив школу бізнесу, започаткував кілька конкурсів та видань, балакати про те, що сьогодні немає жодних перспектив для розвитку середнього бізнесу, можна. Але дійсності це не відповідає:

Фото Олександри КАЛАШНИКОВОЇ (Укрінформ).

Під час презентації «Клубу майбутніх мільйонерів». Ігор Губерніков *(праворуч)* і Володимир Співаковський.

— Середній бізнес — це реальна рушійна сила нашої держави. Наш рух, а в кінцевій меті вступ до СОТ, приведе до повного перезавантаження економіки. Тоді на поверхню вирине багато ніш, які треба буде заповнити. Ось там себе і зможуть проявити члени нашого клубу. А фрази, що, мовляв, увесь бізнес нечесний і всі в ньому заробляють тільки грабуючи інших, — нісенітниця, спекуляція жовтої преси.

Магістри клубу переконані: щоб започаткувати власний бізнес, потрібні тільки бажання та певні навички. Сьогодні розум замінює гроші. Головне — знати, як і куди його застосувати.

Стати учасником клубу може кожен охочий. Реєстрація безкоштовна і, за словами авторів проекту, сплата членських внесків не передбачена. На сайті www. mnogodeneg. com. ua підприємці-початківці можуть прочитати історії перших мільйонів українських бізнесменів, пройти тест на, так би мовити, профпридатність, обговорити між собою хвилюючі бізнес-питання.

Утім, попереджає пан Співаковський, заробити гроші — півділа. Головне — вміти їх правильно витратити. От це вже справжнє мистецтво.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Путін назвав наступника

Чотири прокремлівські партії «Єдина Росія», «Справедлива Росія», «аграрії» та «Громадянська сила» назвали єдиного кандидата у президенти Росії — першого віце-прем'єра Дмитра Медведєва. Володимир Путін погодився з цим, більше того, наголосив: «Що стосується кандидатури Дмитра Анатолійовича Медведєва, я більш як 17 років дуже близько знайомий з ним і цілком і повністю підтримую цю кандидатуру».

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

Слід зазначити, що Дмитро Медведєв значився серед наступників Путіна, але, на думку московських експертів, не був у числі фаворитів. Вважали, що Путіна змінить представник силових структур. Але Медведєв останнім часом працював над реалізацією «національних програм», спрямованих на розв'язання соціальних проблем, — охорона здоров'я, освіта, проводив пенсійну реформу.

Президентські вибори відбудуться в Росії 2 березня 2008 року, і вже зрозуміло, що конкурентом Дмитрові Медведєву жоден російський політик не стане. Як відомо, Володимир Путін не раз заявляв, що не балотуватиметься на третій термін, оскільки це суперечить Конституції РФ.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Дмитро Медведєв (на знімку) про Україну:

«У нас живе вже багато українців, і з огляду на це, очевидно, назріло питання розвитку національної мови в Росії, а також російської мови на Україні» (05.03.2007).

«Нас дуже тішить, що ми домовилися з українськими партнерами. Та ціна на газ, яка зафіксована в угоді, $ 179,5 за 1 тис. куб. м, є абсолютно ринковою, збалансованою» (7.12.2007).

Коментарі:

Гліб Павловський, президент Фонду ефективної політики:

— Є один важливий момент, який раз у раз плутають: Путін виключає модель наступника, тому що модель з наступником означає, що від однієї людини до іншої переходить увесь обсяг повноважень, у тому числі й непрезидентські повноваження Путіна. Саме тому ця модель виключена.

Директор Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов:

— Україно-російські відносини істотно не зміняться хоча б тому, що президент Медведєв за національного лідера Путіна — це своєрідний віце-президент, отаке собі регентство за продовження реальної, хоча й не формалізованої, влади Володимира Путіна. Істотно щось змінити у форматі російсько-українських відносин буде дуже складно.

Професор політології Олексій Гарань:

— Радикальні зміни не відбудуться, оскільки Медведєв і дуже близький до Путіна, і обіймає керівні посади в «Газпромі». Російська політика стосовно України буде досить жорсткою в економічному плані.

Директор Української філії Інституту країн СНД Володимир Корнілов:

— Коригувань не буде рікдва з тієї простої причини, що Медведєв не просто йшов цим курсом, він — один зі співавторів російської державної політики.

У Стокгольмі й Осло вшановували лауреатів

У столицях Норвегії та Швеції пройшло вручення Нобелівських премій.

Серед лауреатів — одинадцять осіб і одна організація, котрі представляють США, Велику Британію, Францію та Німеччину. Наймолодшим лауреатом став представник групи вчених, що одержали нагороду за досягнення в галузі економіки, Роджер Майєрсон, а найстаршим — американець з російським корінням Леонід Гурвіц.

Урочиста церемонія розпочалася в Осло, де колишній американський віце-президент Альберт Гор і Міжурядова група експертів були нагороджені Премією миру за роботу зі створення і розповсюдження знань про зміну клімату людиною. Інших лауреатів ушановували в Концертному залі Стокгольма. Кожний одержав по 10 мільйонів шведських крон.

Як Альфред Нобель на Тернопіль працює

У місті відбулися Міжнародні Нобелівські читання, започатковані шістнадцять років тому. Учасниками були науковці з України, Німеччини, представники шведського посольства, культурні товариства, обдарована молодь. У центрі уваги була економічна тематика. Слід сказати, що викладачі й студенти Тернопільського національного економічного університету давно досліджують її, у наукових журналах вузу є спеціальна рубрика. «Заражаються» нобелістикою і викладачі з інших країн, котрі приїздять читати лекції. Та й у Тернополі є справжні шанувальники Альфреда Нобеля, дослідники цієї тематики Юрій Ковальков та Олександр Левченко. За їх ініціативою й народилася ідея читань. Нобелістика для Тернопільщини має і предметне застосування. Пожвавилось співробітництво підприємств області з шведськими фірмами, втричі зріс експорт продукції. Багато допомагає шведсько-український бізнес-клуб, який очолює посол Швеції в Україні пан Йон Крістер Оландер. За словами члена правління клубу Сергія Данилківа, шведи щедро діляться ідеями і технологіями. Шведська сторона також обіцяє виділити грант на реорганізацію теплопостачання обласного центру.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Поліцейські побили хористів капели «Думка», які захищали свою зарплату

(Початок на 1-й стор.).

Як повідомила пресслужба МЗС України, побитих українських громадян в наручниках доправили до найближчого комісаріату поліції. Двох з них після допиту звільнили, ще двом довелося просидіти в поліції до понеділка. Прокурор виніс постанову про тимчасовий арешт громадян України, оскаржити яку, з огляду на пізній час та вихідні дні, було можливо лише 10 грудня.

Після перевірки французька поліція визнала, що гроші в гаманцях учасників капели були справжніми. Посольство звернулося до представників французьких правоохоронних органів з вимогою звільнити безпідставно затриманих артистів. Представники комісаріату поліції визнали помилку і вибачились за «непорозуміння». Після звільнення українські митці звернулися до найближчого медичного закладу — щоб зняти побої для оформлення позову проти французької поліції.

В якому настрої художній колектив продовжує гастрольний тур по Франції, можна тільки здогадуватись. Якою була реакція на інцидент з боку французького МЗС, у нашому дипломатичному відомстві дізнатися не вдалося.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Прикордонники накрили перевалочну базу контрабандистів

Міжвідомча мобільна група прикордонників спільно з працівниками податкової міліції та відділу з боротьби з економічною злочинністю виявили перевалочну базу контрабандистів. Попередньо прикордонники застави «Білолуцьк» отримали оперативну інформацію про можливе незаконне переміщення вантажу запчастин та комплектуючих до сільськогосподарської техніки. За допомогою вантажного автомобіля порушники кордону намагалися вночі перевезти та переховати запчастини в одному з будинків. Вантаж затримано і передано до відділу податкової міліції.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Майже тонна чорного золота витекла в канал

Фото ЦП ГУ МНС у Миколаївській області.

У зрошувальному каналі Снігурівського управління зрошувальних систем співробітники МНС побачили «КРАЗ». У його кузові була цистерна з нафтою, з якої на 120 квадратних метрів уже витекло близько тонни рідини. За три кілометри від місця події було виявлено несанкціонований уріз в нафтопровід Снігурівка—Одеса, яку ліквідувала аварійна бригада працівників МНС. За фактом крадіжки і розливу нафти у навколишнє середовище Снігурівським РВ УМВС України в Миколаївській області ведеться розслідування.

Вл. інф.

Канадці — українцям про УПА

Раритетні видання «Літопису Української Повстанської Армії», присвячені 100-річчю від дня народження генерал-хорунжого Романа Шухевича та 65-літтю повстанської армії, надійшли до Хмельницької обласної наукової бібліотеки з Торонто. Такий подарунок хмельничанам зробило видавництво «Літопис УПА». Це документальні книги, які містять архівні матеріали, секретні документи радянських спецслужб, спогади учасників бойових дій та наукові монографії.

Вл. інф.

■ СВІТ КОРОТКО

ІНДОНЕЗІЯ

Жертв «пташиного грипу» уже 92

Від вірусу «пташиного грипу» померла 28-річна індонезійка. Таким чином, загальна кількість жертв у цій країні сягнула 92 чоловік. Найбільш поширеним шляхом зараження є контакт людини з зараженими птахами. Однак епідеміологи побоюються, що штам мутує і зможе передаватися від людини до людини. Загалом, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, зафіксовано 327 випадків зараження людей «пташиним грипом». При цьому на Індонезію припадає більше половини з них.

ГРЕЦІЯ

Профспілки вийшли на страйк

Сьогодні в Греції починається страйк. Закриються державні установи, не підніматимуться в небо літаки і припинить рух міський транспорт. Протест викликаний рішенням уряду модернізувати систему соціального забезпечення. У вересні 2007 року консервативний уряд було переобрано на другий термін, при цьому чиновники дали обіцянку не знижувати пенсії і не підвищувати пенсійний вік, але слова не дотримали.

АЛЖИР

Два вибухи одночасно

У столиці Алжиру вчора щонайменше 20 осіб загинули і кілька поранено в результаті двох вибухів. Перший прогримів просто перед шкільним автобусом, біля будинку Верховного суду, другий — у житловому кварталі, біля офісу місії ООН. За словами очевидців, принаймні один з терактів вчинено смертником, але влада поки що це не підтвердила. Раніше відповідальність за такі вибухи в Алжирі неодноразово брала на себе «Аль-Каїда».

ПАКИСТАН

Успішно випробували крилату ракету

За даними ЗМІ, «Бабур» — крилата ракета пакистанської розробки — здатна вражати ціль на відстані до 700 кілометрів і нести різні види боєголовок, зокрема ядерні. Це вже третє випробування ракети цього року. Випробування з програми «Бабур» почалися 2005 року. За цей час, за інформацією ЗМІ, збільшено дальність ракети і точність влучання.

США

Знеструмлено півмільйона осель

Причиною стали сильні шторм, град і ожеледь у штатах Оклахома, Міссурі і Канзас. Число жертв сягнуло 15 осіб. На дорогах почастішали аварії. У деяких містах оголошено надзвичайний стан. Через відсутність електроенергії не можуть подавати воду насосні станції, не працюють вуличні гідранти. Пожежа у передмісті Оклахома-сіті зруйнувала місцеву школу. Для постачання знеструмлених областей зі штату Техас було доставлено 50 генераторів електрики. Ліквідація наслідків негоди може тривати від тижня до десяти днів.

■ ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ!

Скільки пам'ятаю, дідусь читає «Голос України»

Людмила Богомол (на знімку) прийшла до херсонського корпункту газети з дорученням від свого дідуся Сергія Молчанова з Брилівки Цюрупинського району, який попросив онуку отримати приз від нашої газети — подарунки від Херсонської кондитерської фабрики.

— Дідусь давно на пенсії, раніше працював у радгоспі водієм, а бабуся виховувала дітей. Скільки себе пам'ятаю, вони обоє читають «Голос України», — каже пані Людмила, викладачка англійської мови в Херсонському морському ліцеї. — Вони привчили до цього й усю свою родину, а ще з сусідами діляться думками про написане в газеті.

Родина Молчанових дійсно чималенька: п'ятьох дітей виростили Сергій Іванович з дружиною, усі живуть у селі, от тільки онуки вже почали переселятися до обласного центру: хто вчитися, хто працювати. Приз Сергій Іванович виграв уперше. Отож тепер за сімейним столом пригощатиме дітей та онуків солодощами — печивом та цукерками Херсонської кондитерської фабрики.

Алла БРУСИЛОВА.
Фото автора.

Закрито кримінальну справу проти посадовців АНТК ім. Антонова

Печерський районний суд м. Києва своєю постановою від 7 грудня 2007 року закрив кримінальну справу, раніше порушену Генеральною прокуратурою України проти посадовців АНТК ім. Антонова.

Про це УНІАН повідомили в юридичній фірмі «Ілляшев та Партнери», яка представляє інтереси АНТК в суді. У повідомленні наголошується: раніше на адресу Печерського суду адвокатом ЮФ «Ілляшев та Партнери» була направлена скарга про те, що кримінальна справа проти посадовців АНТК за ч.2 ст. 367 Кримінального кодексу України («недбалість, що призвела до тяжких наслідків») порушена незаконно. Також адвокатами було заявлено і 8 листопада задоволено судом клопотання про заборону ГПУ проводити слідчі дії у справі.

Генпрокуратура звинувачувала посадовців АНТК ім. Антонова в службовій недбалості, а саме — нібито в невжитті заходів для погашення дебіторської заборгованості перед АНТК в загальній сумі 2,2 млн. грн. В ході судового засідання правдивість звинувачень підтверджена не була.

«Суд юридично бездоганно розібрався в ситуації, підтвердивши, що звинувачення на адресу АНТК цілком безпідставні. Генпрокуратура не врахувала ряд важливих фактичних даних, що й спричинило неправомірне відкриття кримінальної справи, хоча в діях посадовців АНТК немає і не було складу злочину», — коментують ситуацію в ЮФ «Ілляшев та Партнери».

Довідка. АНТК ім. Антонова заснований у 1946 році. Серед відомих літаків, у конструкторській розробці яких останнім часом брав участь АНТК ім. Антонова, — Ан-70, Ан-140, Ан-148 та інші.

Юридична фірма «Ілляшев та Партнери» заснована в 1997 р. Серед спеціалізацій фірми — корпоративне, податкове, трудове, повітряне право, стягнення заборгованостей, представництво в судах, міжнародний арбітраж тощо. Юридична фірма «Ілляшев та Партнери» представляє інтереси понад 350 організацій і приватних осіб в Україні і за кордоном.

Як запевняє посол Угорщини в Україні Андраш БАРШОНЬ, угода про малий прикордонний рух між Україною та Угорщиною набере чинності протягом 30 днів після її ратифікації Верховною Радою *(Укрінформ)*

Небезпечне «занурення в історію»

■ ВІДЛУННЯ СКАНДАЛУ

Розповідь про скандал у ТОВ «Печерська міжнародна школа» («Голос України» від 7.12.07 р.) завершилася так: «Отже, слово за компетентною освітянською комісією». Вона, як повідомляє прес-служба Міністерства освіти і науки, днями звітувала перед міністром. Нагадаю, у школі перевіряли дотримання вимог навчальної програми з історії та методики, за якою ведеться викладання.

У звіті комісії зазначено, що право на здійснення освітньої діяльності британській компанії «Pechersk School International» Limited надано Організацією міжнародного бакалоріату.

Ліцензії відповідно до законів України ТОВ «Печерська міжнародна школа» не має.

Учням школи дозволено проходити державну підсумкову атестацію для здобуття повної загальної середньої освіти і отримання українського атестата в школі екстернів Києва.

Навчальний заклад функціонує з 1995 року і є одним із 160 аналогічних у багатьох країнах світу.

У ньому навчається 410 учнів віком від 4 до 18 років, у тім числі й громадяни України (10 відсотків).

Комісією з'ясовано, що у навчальному процесі не використовуються підручники з історії, визначені й затверджені відповідними міжнародними освітніми інстанціями. Натомість існує список рекомендованої літератури, який спонукає учнів до пошуку потрібної інформації у бібліотеках, електронних ЗМІ, періодичних виданнях, довідниках тощо.

Зокрема, з теми «Геноцид: нацизм, холокост, сталінізм 1930-х років в Україні та геноцид в Руанді 1994» учнями були використані друковані посібники англійських авторів.

Під час вивчення вищеназваної теми вчитель використав методичний прийом «занурення в історію». Учням він запропонував реконструкцію та відтворення політичних технологій, за допомогою яких нацисти прийшли до влади.

Вітчизняні фахівці вважають грубою методичною помилкою використання цього методу.

За висновками комісії МОНУ доручило, зокрема, керівництву ТОВ «Печерська міжнародна школа», відповідно до чинного законодавства, підготувати матеріали для ліцензування навчального закладу.

Як школа могла надавати освітні послуги без ліцензії? Якби там навчались діти Президента з дня заснування, можна було б виправдати «привілейованістю» і «недоторканністю» елітного закладу. А так питання цікавеньке...

Піар-представник ТОВ Роман Ільтьо пояснив «Голосу України»: «Школа має статус міжнародної, тому про ліцензування її МОНУ ніколи не йшлося». Він, до речі, зазначив, що не володіє інформацією щодо отримання відповідних висновків комісії адміністрацією школи.

Їй, між іншим, запропоновано вилучити з переліку літератури, рекомендованої учням для використання, посібник, який містить некоректне подання матеріалу та ілюстративний матеріал.

Заборонено також використання методик навчання, що не відповідають віковим особливостям учнів і деформують виховні цілі та завдання.

Керівництво ТОВ має прийняти рішення про доцільність перебування на посаді вчителя історії Шінкенса.

Людмила НІКІТЮК.

Відбір суддів в Україні не витримує жодної критики

Учора розпочав свою роботу «круглий стіл» на тему «Судова реформа в Україні: висновки та перспективи» за участі як української сторони, так і європейських організацій та посольств країн світу.

Нині проведення судової реформи є надзвичайно актуальним питанням. До речі, як зазначив перший заступник голови Верховного Суду України Петро Пилипчук, нещодавно відбувся позачерговий з'їзд суддів, на якому було підтримано ідею дати новий поштових такій реформі.

Серед причин, які викликають необхідність проведення судової реформи в Україні, було названо наявність недосконалого процесуального законодавства, зокрема, порушення термінів розгляду судових справ. У свою чергу, законодавство, що регулює процедуру відбору та призначення суддів, значною мірою не відповідає європейським стандартам, також законодавство щодо притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності є застарілими. За словами заступника міністра юстиції Інни Ємельянової, на сьогодні система відбору на посаду суддів не витримує жодної критики, кваліфікаційні комісії діють на принципах суб'єктивної оцінки, відсутній конкретний затверджений перелік питань, за якими повинні проходити кандидати, тощо.

Також ще однією із причин є заполітизованість Вищої ради юстиції, що, в свою чергу, призводить до неякісного вирішення питань, зазначив П. Пилипчук. Необхідно провести реформи для зміни статусу Вищої ради юстиції, а також її складу, який формуватиметься лише з суддів-професіоналів.

Водночас також було порушено питання про створення суду присяжних в Україні. На думку П. Пилипчука, на даному етапі Україна неспроможна забезпечити створення ефективного суду присяжних. Одна з причин — деморалізація суспільства: сьогодні неможливо підібрати гідних людей, які зможуть судити інших.

А отже, необхідно здійснити заходи інформаційного та законодавчого характеру, такі, як проведення правової експертизи законів, забезпечення суддів інформаційно-технічним обладнанням та навчання персоналу суддів.

На сьогодні заплановано виступ голови Національної комісії зі зміцнення демократії та утвердження верховенства права, народного депутата України Миколи Оницюка, заступника голови Вищої ради юстиції України Миколи Шелеста та багатьох інших.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

Заперечуєш? На нари!

■ ТЕМА

Президент Віктор Ющенко вніс на розгляд Верховної Ради проект закону про відповідальність за публічне заперечення голодомору 1932—1933 рр. як факту геноциду українського народу, і холокосту як факту геноциду єврейського народу. Він передбачає покарання за це: штраф від 100 до 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення волі до двох років. У разі повторного заперечення винуватцю загрожує чотирирічна «відсидка» у в'язниці. Досудове слідство здійснюватимуть співробітники органів СБУ.

Ініціатива глави держави викликала полярні думки у суспільстві. Від: «Треба карати бездушних, які заперечують голодомор і геноцид українського народу» — до: «Президент почав наступ на демократію». Тим часом чимало аналітиків вважають, що така постановка питання суперечить нормам міжнародного права. Тож геноцид українського народу не матиме правових наслідків, оскільки не було судового процесу над Комуністичною партією і комунізмом. Як не було доведено в судовому порядку роль Сталіна та його оточення в організації голодомору. Зрештою, у загибелі населення від голоду винні не лише кремлівські вожді, а й українські. Український голодомор не став явищем європейського масштабу, як єврейський холокост, а його витоки та причини не проаналізовано в судовому порядку.

Це — лише дещиця з того, чого саме не зробила Україна, щоб світ визнав голодомор 1932—1933 рр. геноцидом українського народу. Як це зробили Німеччина та Австрія, де за заперечення холокосту потрапиш до в'язниці.

Президент Ющенко, зініціювавши закон про притягнення до кримінальної відповідальності за заперечення голодомору, мав на меті не дати забути про той жахливий час. Імовірно, що парламент його підтримає. Але він буде лише формальним актом, бо й після цього неможливо покарати винних у голодоморі, котрі померли й поховані як видатні люди.

Але чому таких обставин не враховували ті, хто готував законопроект? Якщо, звісно, автори претендували на можливий світовий резонанс. Тим паче що Президент уже спробував заявити це на міжнародному рівні, зокрема в кнесеті Ізраїлю, спробувавши прирівняти голодомор до холокосту. Господарі дали зрозуміти високому гостю, що він не правий. Утім, не треба бути фахівцем у цій справі, щоб помітити «діри», які спонукають до роздумів уже в цілком конкретних площинах.

Приміром, чому автори законопроекту не помітили дві статті Конституції про право на свободу слова та політичних переконань? Є, щоправда, винятки: громадянина можна покарати за пропаганду насилля та зазіхань на конституційний лад. Але сюди аж ніяк не прив'яжеш заперечення голодомору. Хіба коли дуже захочеться притягнути до відповідальності комуністів, які його заперечують, але які не закликають до насилля.

Утім, це вже має конкретну назву: переслідування за політичні погляди. Якщо це можливе, то цілком ймовірно можна припустити, що невдовзі комусь захочеться запровадити кримінальну відповідальність за заперечення інших «фактів» — залежно від політичної кон'юнктури. Скажімо, за заперечення демократичності НАТО, нашого кермanича чи свободи слова. Тобто усіх, хто не згоден з офіційною точкою зору. Але все це вже було: селяни не погоджувалися на колективне господарювання, то поплатилися за це, дисиденти 60—80-х років заперечували «нечувані» успіхи СРСР — до ГУЛАГів. Чим наша демократія відрізняється від тогочасного тоталітаризму? Хіба тим, що в помічники до співробітників СБУ шукатимемо нових павликів морозових — хтось же повинен буде «настукати» на того, хто «заперечує»...

І насамкінець. Пам'ятати минуле, віддавати данину пам'яті, безперечно, потрібно. Але це треба робити, водночас не забуваючи про живих. Наша влада саджатиме до в'язниці тих, хто заперечує голод 33 року. Тим часом у нас вимирає населення, зростає злочинність, українці їдуть на заробітки за кордон, погоджуючись на рабські умови праці, а наші красуні поповнюють бордельні близького і далекого зарубіжжя, процвітають корупція, наркоманія, торгівля людськими органами, дитяча порнографія. Кого за це посадимо?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Зарубіжні компанії відмовляються будувати нові об'єкти столичного метро

■ ПРОБЛЕМА

Перший в історії Києва конкурс на право генпідряду щодо спорудження другого виходу зі станції «Вокзальна» продемонстрував небажання іноземних компаній брати участь у проекті. Тож плани щодо залучення до тендерів зарубіжних компаній зі світовим ім'ям провалилися.

За словами директора підприємства «Київський метрополітен» Петра Мірошникова, конкурсну документацію викупили Bouygues Travaux Publics (Франція), Gulermak (Туреччина), A. T. I. Icogen (Італія), Jahnke (Німеччина), Strabag (Австрія), Метростав а. с. (Чехія). І... відмовилися брати участь у проекті, посилаючись на його фінансову неприбливість: проектна вартість об'єкта — 340 млн. грн. (приблизно 70 млн. дол.) для таких могутніх компаній виявилася занадто незначною, **повідомляє газета «Ділова столиця».**

Учасники конкурсу заявили, що кошторисна вартість проекту реконструкції станції метро «Вокзальна» істотно занижена і не відповідає нинішнім розцінкам будівельного ринку. Розцінки на будівництво інших, масштабніших об'єктів, приміром, лінії метро на Троєщину, можуть також значно перевищити запроектовані 2 млрд. дол. По-перше, твердять у «Київському метрополітені», проект нової гілки грунтується на цінах 2004 року. По-друге, на підвищення кошторису можуть зіграти ті само закордонні інвестори, для яких, на думку Мірошникова, такі гроші вже становлять живий інтерес.

Якщо конкурс із спорудження підземки на цей масив усе-таки відбудеться за участю іноземців, то вони виставлять світові розцінки, що, як вважають експерти, значно перевищують ті суми, за які готові будувати наші співвітчизники, і тим самим піднімуть загальний рівень ставок.

Водночас, експерти твердять, що старий партнер метрополітену «Київметробуд» без роботи не залишиться. Жодна інша компанія в столиці не має такої само матеріально-технічної бази, а тому у разі перемоги заїжджі будівельники будуть змушені або орендувати її у «Київметробуду», або залучити його як субпідрядника.

Експерти побоюються лише того, що в столичної влади може не вистачити фінансових ресурсів для реалізації планів щодо спорудження нових станцій метро і терміни їх будівництва можуть надовго затягтися. Нагадаємо: у жовтні «Київський метрополітен» оголосив тендер на будівництво другого виходу зі станції метро «Вокзальна» на Святошинсько-Броварській лінії. КМДА має намір розпочати будівництво другого виходу з метро «Вокзальна» 2008 року і завершити упродовж двох років.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (із архіву «Голосу України»).

■ СТОЛИЦЯ КОРОТКО

Хочемо житла — більше і дешевше

22,8% киян називають будівництво доступного житла першочерговою проблемою столиці. Про це свідчать результати соціологічного дослідження, здійсненого Інститутом Горшеніна. А 19,8% вважають, що головна проблема столиці — розв'язання транспортного питання, 17,6% — боротьба проти корупції в міській владі. Актуальними для городян є проблеми створення плану розвитку міста, вивезення сміття, боротьби із забрудненням довкілля, поліпшення стану житлового фонду...

Кількість наркоманів зменшиться?

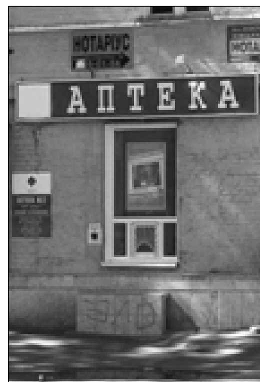

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

КМДА вирішила побороти з незаконною торгівлею психотропними медпрепаратами в аптеках та інших медичних установах. Деякі спеціалісти вважають, що тут нелегально продають трамадол та інші наркотичні препарати. Після перевірок органами МВС керівники цих закладів платять штрафи, але незаконну торгівлю не обмежують.

ДОВІДКА: ***в Україні зареєстровано близько 500 тис. споживачів наркотиків, із них 171,6 тис. уживають їх регулярно.***

Спалювання сміття — не шкідливо для людини...

...Стверджує київська влада, заявивши про будівництво у 2010—2011 рр. двох сміттєспалювальних заводів (ТЕЦ на оновленому паливі). Підприємства будуть споруджені із застосуванням новітніх технологій термічного знешкодження відходів. Потужність кожної ТЕЦ —500 тис. тонн твердих побутових відходів щорічно.

«Маршрутники» складуть іспити

Водії маршрутних таксі повинні будуть складати іспити в столичному управлінні ДАІ при прийомі їх на роботу приватними перевізниками.

Нові світлофори знизять аварійність

У 2008 році «Київдорсервіс» має намір замінити 3,5 тис. світлофорів. Замість застарілих лампових установлять нові, обладнані приладами відліку часу для пішоходів і водіїв. На перехрестях з'являться щонайменше 8 автомобільних і 4 пішохідних світлофори. Це дасть змогу знизити аварійність на дорогах і поліпшити безпеку руху пішоходів.

Багатії виїдуть з Києва

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Щоправда, виїдуть вони недалеко — в приміські зелені зони. Фахівці стверджують, що тенденцією наступного року стане подальший відхід середнього класу за місто і в дорожчі, ніж досі, будинки: вартістю від 500 тис. до 1 млн. дол. Приміром, котеджне селище «Олімпік-парк» у київському регіоні поки що єдине в цьому класі. Найбільший інтерес для покупців тут становлять будинки площею 200—250 кв. м. Попит перевершив усі сподівання: із 60 споруджуваних будинків 52 продано.

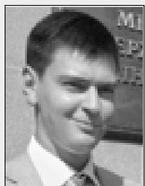
За матеріалами інформагентств, прес-служби КМДА і власних кореспондентів.

Дешеві продукти для ветеранів війни та учасників бойових дій

Київська міськдержадміністрація створює мережу пільгових продовольчих магазинів для ветеранів війни та учасників бойових дій. Нині розробляється система компенсації задіяним у мережі магазинам вартості оренди приміщень, плати за землю й інші витрати. Максимальна надбавка до вартості товарів у них становитиме не більш як 10% від оптової ціни виробника. КМДА звернулася до керівників великих торговельних мереж з проханням надати ветеранам дисконтні карти зі знижкою від 5 до 10% на продукти. А також до підприємств харчової промисловості, що поставляють продукцію магазинам, які обслуговують ветеранів: приймати в них замовлення без попередньої оплати і зі знижкою від оптово-відпускної ціни.

Місто засяє на 686 мільйонів гривень

У столиці оновиться її світлове оформлення, зокрема, по-особливому засяє будівля МЗС. Але це — не єдина новинка. Приємно здивує кольорове оформлення арки «Дружби народів». Про це повідомив перший заступник Київського міського голови **Денис Басс (на знімку)**. Крім того, головну вулицю столиці — Хрещатик прикрасять гірлянди у вигляді сніжинок. Комунальне підприємство «Київміськсвітло» відремонтує мережі зовнішнього та архітектурно-декоративного освітлення з улаштуванням ілюмінаційного оформлення. На це з міського бюджету спрямовано 686 млн. 69 тис. грн. Архітектурно-художнє оформлення плановано привести у дію 22 грудня.

Не заплатив за паркування — колеса заблокують

«Київтранспарксервіс» блокуватиме колеса автомобілів на паркуванних у разі, якщо: на лобовому склі авто відсутній абонементний талон на паркування, він прострочений, неможливо установити, на який час здійснено попередню оплату паркування, або він минув. Служба блокування коліс складатиме акт про блокування і прикріплюватиме його на лобове скло машини з повідомленням про це. «Звільнятимуться» колеса після повної оплати послуг паркування і вартості розблокування — 100 грн.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (із архіву «Голосу України»).

Почали працювати безплатні польові кухні для бездомних і бідних

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (із архіву «Голосу України»).

Першими їх установили соціальні працівники громадської організації «Народна допомога». Протягом зими вони підгодовуватимуть незаможних і бездомних Києва. Щодня в різних районах міста працюватиме по три точки безплатного харчування.

У меню таких «їдалень» — гречка, сосиски, кабачкова ікра, хліб і чай. Бездомні вже встигли «прикормитися» до польових кухонь, і до обіду до них підтягуються всі, хто мешкає в цих районах. І не тільки вони: час годування вивчили також бабусі й дідусі із сусідніх будинків. Вони приходять з судочками, щоб запастися їжею не тільки для себе, а й для своїх незаможних сусідів і родичів.

Крім їжі, бездомним видають по одному гігієнічному набору, до якого входять зубна паста, щітка, мило, шампунь і туалетний папір. Соціальні працівники планують видавати нужденним одяг, а також надавати першу медичну допомогу: перев'язати рану, дати ліки.

1500 охоронців цілодобово сторожитимуть ялинки від варварів — нас самих

■ РЕАЛІЇ

Міліціонери, військовослужбовці та члени громадських організацій проводитимуть рейди-перевірки імовірних місць незаконного вирубування ялинок і сосон у лісових масивах поблизу столиці та їх продажу в Києві.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Перевірка здійснюватиметься з метою попередження незаконного вирубування таких дерев і їх продажу напередодні Нового року. На в'їздах і виїздах з лісових масивів буде виставлено заслони співробітників ДАІ й Патрульної служби. У самій столиці комунальне об'єднання «Київзеленбуд» установить охорону ялинок і сосон з 15 грудня. Близько 1,5 тис. людей цілодобово сторожитимуть хвойні дерева, які ростуть у межах міста.

Крім того, ще 300 осіб охоронятимуть столичні ліси. Створено також патрульні групи для охорони зелених зон міста. Напередодні Нового року хвойні дерева будуть оброблені спеціальним хімічним розчином, який у теплому приміщенні виділяє дуже неприємний запах.

Отже, дожилися: змушені у такий спосіб рятуватися від самих себе. А є інші варіанти?

Василь МЕЛЬНИЧЕНКО.

До речі

130 ялинкових базарів у 10 районах міста пропонують усяку всячину для новорічних свят. Підприємцям рекомендовано продавати ялинки висотою до одного метра за ціною до 15 гривень, а загалом — орієнтуватися на ціни 2006 року. Торговці не беруться спрогнозувати, скільки їх буде продано до Нового року, хоча вважають, що менше, ніж 100—120 тисяч ялинок, проданих торік.

Сторінку підготувала Наталя КРАВЧЕНКО.

СЕЛО
СЕРЕДА, 12 ГРУДНЯ 2007 ■ № 232 (4232)

Озимі на зерно під урожай-2008 посіяно на 7,977 млн. га, торік — на 6,891 млн. га

У листопаді експортовано 171 тис. тонн соняшникової олії — на 24 відсотки більше, ніж у жовтні. Основними покупцями стали Нідерланди, Італія, Іспанія, Туреччина та Єгипет

■ РЕАЛІЇ

Нашому споживачеві молоко не по кишені

Споживання молока в нашій країні ще більше скоротиться. Такі невтішні для споживачів прогнози пролунали в Києві під час IV Всеукраїнської конференції з міжнародною участю «Молочний світ-2007», організованої «Держзовнішінформом» та консалтинговою компанією «Аграріка».

Очікується, нинішнього року виробництво необхідного у раціоні, особливо для дітей та людей похилого віку, продукту скоротиться приблизно на мільйон тонн. Якщо прогнози справдяться, це тягне за собою зменшення його споживання на 8 відсотків. Отже, у 2007-му кожен українець вип'є 218 кг молока (торік було 235 кг за медично обгрунтованої норми 380 кг). Але це станеться за умови збереження обсягів експорту на минулорічному рівні. Зрозуміло, якщо молоко від вітчизняних корів реалізуватимуть за кордон активніше — а передумови до цього є, — цей показник ще зменшиться. Такий факт свідчить не лише про зміни у структурі споживання населення, а й низький рівень доходів основних покупців молочної продукції. Тобто поволі «з'їжджаємо» до 2000-го, коли середній рівень споживання становив 199 кг у перерахунку на молоко та молокопродукти.

Інформація Держкомстату свідчить: виробництво молока в Україні у жовтні порівняно з попереднім місяцем скоротилося на 10,1 відсотка. З початку року в усіх категоріях господарств надоїли 997,2 тисячі тонн. Водночас зменшення обсягів продукування відбувалося і в господарствах населення — до 840,2 тисячі тонн, і в сільгосппідприємствах — до 157 тисяч. Прогнозують, тенденція ця зберігатиметься й надалі. Очікується, за нинішній рік валове виробництво молока в нашій державі сягне близько 12,3 мільйона тонн проти майже 13,3 мільйона тонн торік.

Хоч як дивно, незважаючи на те, що майже 84 відсотки молока видоєно на дядьківських подвір'ях, через високі закупівельні ціни у раціоні сільських жителів його стає дедалі менше. Власники корів намагаються скористатися вигідними для себе цінами і здати молоко на переробку чи реалізувати на ринку. Адже у райцентрах центральних областей країни трилітровка молока йде за 8—9 гривень, кілограм кисломолочного сиру — 16—18 гривень; у Києві на базарі за таку саму трилітровку просять 15 гривень, за кілограм сиру — 25 гривень.

На тлі таких тенденцій непереконливим є озвучений на конференції прогноз аграрного міністерства, що до 2015 року виробництво молока в Україні зросте до 20 мільйонів тонн. Чи не основним стимулом до розвитку молочного тваринництва визнається бюджетна підтримка. Зацікавленість у бюджетних грошах аграрних чиновників зрозуміла. Адже не секрет, що кошти ці підтримують не лише галузь, а й тих, хто фінансування розподіляє. «Контрольні цифри» надоїв і молочного валу на 2008 рік чиновники воліють не називати — про вражаючі майбутні досягнення говорити приємніше.

Виступи іноземних учасників конференції стосовно майбутнього вітчизняної галузі були не такими обнадійливими. Президент Світової молочної федерації Джим Бегг, аналізуючи тенденції світового ринку молокопродукції, закликав до прогнозів ставитися обережно. А щоб працювати ефективно, потрібно більше землі, більше пасовищ (а не бюджетних грошей. — **Авт.**). Тоді й перспектива на цьому ринку є і для України. Адже, за словами експерта, пропозиція з багатьох причин відставатиме від попиту. Варто очікувати повільного зниження обсягів виробництва молока, хоча щороку на 30—40 мільйонів тонн зростатиме попит на нього.

Звісно, ця світова тенденція не омине Україну. Вже нині відчувається зацікавленість українськими молокопродуктами з боку сусідньої Росії. Після тривалої перерви фахівці Россільгоспнагляду провели інспекцію низки наших молокопереробних підприємств щодо можливості поставок продукції до РФ. Де, до речі, щорічне споживання молокопродуктів в перерахунку на молоко за останні роки помітно зросло і становить 270 літрів на людину. Наші північні сусіди в перспективі збираються повернутися до радянського рівня в 370 літрів.

Тому, швидше за все, молочне джерельце, яке тече з України за кордон, перетвориться на велику річку, що призведе до зростання внутрішніх цін і, відповідно, до зменшення його споживання у нас. Але українських виробників молокопродуктів, які нібито у гонитві за «довгим» російським «рублем» готові лишити українців на молочний мілині, у непатріотичності звинуватити важко. По-перше, у переліку проінспектованих підприємств більшість належить іноземним власникам. По-друге, і це головне, через низьку платоспроможність нашим співвітчизникам молокопродукція дедалі частіше стає не по кишені. Якщо в Росії при подвоєнні цін на молокопродукцію обсяги її продажу не скоротилися, навпаки, цього року очікується зростання споживання, то в Україні різке подорожчання в останні місяці викликало у окремих підприємств зменшення реалізації товарів на вітчизняному ринку на 30—40 відсотків. Саме через підвищення цін та зменшення обсягів збуту в Україні на складах підприємств лежать нереалізованими понад 17 тисяч тонн твердих сирів, 9,6 тисячі тонн вершкового масла, 11 тисяч тонн сухого молока.

Галина КВІТКА.

Хлібний бунт

Пекарі протестують проти вивезення зерна за кордон

(Початок на 1-й стор.).

Самі чиновники такий крок, зокрема, аргументують благополучним прогнозом урожаю озимих на наступний рік. Хоча будь-який знаючий агроном назве це твердження абсурдним. Адже в якому стані озимі будуть до весни, залежить насамперед від небесної канцелярії. Не витримує жодної критики ще один аргумент із керівних кабінетів на користь експорту, мовляв, у країні склалися більш-менш стабільні ціни на хліб. Навряд чи повзуче подорожчання можна назвати стабільністю. З початку року в середньому він зріс у ціні на 15,4 відсотка, причому за останній місяць — на 4,1 відсотка. Показник, як для європейської держави, неприпустимо високий. До того ж вартість буханця в будь-який момент може злетіти до позахмарних висот, ударивши по найбільш незахищених верствах населення. І можна припустити, що вивезення колосових за рубіж і спровокує «вибух» хлібних цін. Не треба забувати, що обмеження експорту запроваджено як тимчасовий захід, поки не буде сформовано держпродрезерв. Але й тут прокол: Аграрний фонд за станом на 14 листопада закупив 256 тисяч тонн продовольчого зерна нового врожаю за завдання у 710 тисяч. У багатьох областях засіки також залишаються незаповненими. Однак у столичних кабінетах, чи то з великої любові, чи то бажаючи експортом розрахуватися за підтримку на виборах, збираються зробити крок назустріч зернотрейдерам. І зрозуміло, чому саме тепер і до чого такий поспіх. Адже кінець року — найбільш привабливий період для торгівлі на зовнішніх ринках. А в січні у головних покупців українських зернових уся бізнесова діяльність завмирає.

Пекарі не вимагають заборони на вивезення хлібних культур за кордон. Вони просять Кабмін ввести експортне мито на зерно, щоб стримати зростання цін на сировину на внутрішньому ринку для підприємств переробної галузі. А засоби, отримані як мито в бюджет, повернути аграріям, щоб стимулювати виробництво найбільш необхідних сільгоспкультур. Того самого жита, борошно якого доводиться активно імпортувати з Білорусі. Нинішнього року його зібрано менш як 600 тисяч тонн за потреби країни в 800 тисяч.

Пекарі закликають розробити і прийняти урядову постанову, що чітко визначала б поняття «соціальний хліб», урегулювати рентабельність соціальних сортів хліба до рівня не менш як 15 відсотків, запровадити держрегулювання виробництва «соціального хліба», передбачивши цільові дотації виробникам, постачання їх дешевшим борошном, а також надавати прямі грошові дотації малозабезпеченим верствам населення. Вони також вимагають від уряду заборонити місцевим органам виконавчої влади встановлювати граничні рівні рентабельності на виробництво хліба та хлібобулочних виробів із пшеничного борошна вищого сорту. Саме за рахунок здоби й кондитерки багато підприємств галузі перекривають збитки від виробництва дешевого хліба.

У висунутих вимогах пекарі згадали й Президента. Вони хочуть, щоб Ющенко взяв під особистий контроль ситуацію на ринку хліба і провів з цього приводу найближчим часом засідання Ради національної безпеки й оборони.

Розуміючи обгрунтованість вимог пекарів, слід зазначити, що якщо забезпечувати рентабельність виробництва «соціального» хліба на рівні 15 відсотків, то який же він тоді буде соціальний?! Адже його ціна значно збільшиться. До того ж в об'єднаній Європі навіть 5—7-відсоткова рентабельність хлібного бізнесу вже зумовлює підвищену увагу контролюючих органів. Та й чому державний бюджет має гарантувати прибутковість навіть такого потрібного, але все-таки приватного бізнесу.

Галина КВІТКА.

Інфляція

Чому стратегічний для країни

Теофіпольський цукрозавод — одне з найпотужніших підприємств галузі в державі, його виробничі можливості становлять до 700 тисяч тонн переробки сировини за сезон. За більш як тридцятилітню історію тут перероблено 12 мільйонів тонн буряків і випущено 1,3 мільйона тонн цукру. Підприємство відзначається високою продуктивністю праці та енергозберігаючими технологіями.

Для забезпечення зайнятості працівників у періоди між сезонами цукроваріння створили швейний цех. Утримують господарство, де вирощують півтисячі свиней та півтори сотні голів великої рогатої худоби. Мають теплицю і власну пасіку. Силами заводу збудовано та утримується спортивний комплекс із двома плавальними басейнами, дитяча спортивна школа.

Останні одинадцять років підприємство очолює **Михайло СПІВАК (на знімку)**. Роботу на ньому розпочав з початку будівництва. За 35 років трудового стажу пройшов всіма посадовими щаблями, опанувавши секрети цукроваріння.

За роки незалежності не пригадується такого року, щоб цукровари не говорили про проблеми галузі: то невідповідність цін, то зменшення обсягів виробництва, то скорочення сировинних зон... Здавалось, нинішній мав поставити крапку у всіх бідах — і урожай буряків на Хмельниччині був добрий, і цукру виробили як ніколи. Та, хоч як парадоксально це звучить, успіхи призвели до нових проблем галузі. У них намагаємось розібратись із головою правління ВАТ «Теофіпольський цукровий завод» Михайлом Співаком.

— Михайле Петровичу, нинішнього сезону сподівалась почути на вашому заводі лише про здобутки і перемоги. А ми знову повертаємось до того, що бракує обігових коштів, нагадують про себе борги перед сільгоспвиробниками, а головне — продукція виявляється збитковою для підприємства. Звідки беруться ці негаразди?

— Наше життя і справді сповнене парадоксів. Після завершення сезону ми підрахували, що він був найвдаліший за останні півтора десятка літ. Ми виробили понад 58 тисяч тонн цукру, переробивши півмільйона тонн сировини. В області це практично 40 відсотків від загального обсягу цукру, що дали всі дев'ять заводів. А в державі — друге місце за кількістю випущеної продукції.

Я назву ще кілька цифр: продуктивність праці на підприємстві становила 120 відсотків. І водночас рівень виробничих та енергетичних затрат чи не найнижчий серед всіх цукроварень країни. Здавалося б, з такими показниками можна тільки перемогу святкувати. Але, на жаль, ми не відчуваємо себе переможцями. Навпаки, не дає спокою передчуття нестабільності й невпевненості у завтрашньому дні.

— Може, це лише зайва пересторога?

— Ні, це реальні підрахунки. Бо, виробляючи більше продукції, ми не стаємо багатшими. І це факт.

Багато йдеться про кризу перевиробництва у нашій галузі. І це справді так. Торік, приміром, у державі було вироблено 2,7 мільйона тонн цукру, а спожито лише 1,8 мільйона. І це за того, що залишився позаминулорічний перехідний запас майже у мільйон тонн. Цьогоріч маємо 1,7 мільйона тонн, але знову-таки залишився торішній запас. Зрозуміло, все це призвело до падіння ціни на продукцію. Погляньте, за загального зростання цін цукор залишається одним із найдешевших продуктів.

— Але споживач може з цього лише порадіти.

— До певного часу. Для більшості виробничників цукор став збитковим. Взяти хоча б і наш завод: торік собівартість кілограма цукру становила 2,85 гривні, а реалізовувати його довелось по 2,2 гривні. Якщо ми виробили 54 тисячі тонн продукції, неважко підрахувати, що збитки сягнули майже 24 мільйонів гривень.

Тепер ситуація знову повторюється. За собівартості близько трьох гривень змушені відпускати продукцію по дві з половиною гривні за кілограм. Якщо заглянути трішки вперед, то легко спрогнозувати, що вже завтра нас може чекати серйозне підвищення цін на енергоносії. То як виживатимемо? Скільки повинен коштувати кілограм цукру?

— Михайле Петровичу, цифри дещо дивують. Цукор завжди був прибутковою справою. Та й тепер цікавість великого бізнесу до цієї галузі не зменшилася, за цукроварні йдуть жорстокі бої, до речі, і в нашій області також. Невже воювали б за збитки?

— Це зауваження правильне. Я назвав цифри, щоб продемонструвати економічні тенденції, які панують у галузі. Процеси виробництва і маркетингу доволі складні, нестача одних коштів поповнюється іншими, тому ми не говоримо про банкрутство підприємства. Навпаки, можу

 Зацікавленість у бюджетних грошах аграрних чиновників зрозуміла, адже не секрет, що кошти ці підтримують не лише галузь, а й тих, хто фінансування розподіляє

Гектари в ярмі,

або Погляд на земельне питання з глибинки

З головою Межівської районної ради Олексієм Зоцом ми їхали сільськими дорогами не лише з твердим покриттям на його новенькому ГАЗ-69. Бо він, як представник колишньої колгоспної «гвардії», вважає, що ліпшої машини для сільського керівника ще ніхто не придумав. Район і справді межовий, бо до Донецька майже вдвічі ближче, аніж до Дніпропетровська. Олексій Іванович тут народився в сім'ї землеробів, здобув професію вченого агронома, тут виріс у керівника району, тут і залишився. Має великий практичний досвід, тому не боїться говорити про те, що болить йому повсякчас. А це — ставлення держави та державних мужів до земельного питання.

Гірко людям

Межівський район — край сільськогосподарський. І люди тутешні надто «прив'язані» до землі. Понад 112 тисяч гектарів колись годували не лишень селянські родини, а й обидва індустріальні центри.

— І хліб був, і до хліба, і м'яса з овочами, і молока вдосталь, і сир межівський славився, — розповідає голова райради, ніби в минулому часі.

Відчувалося, що він дуже болісно ставиться до бліцреформування, проведеного так швидко й так безвідповідально, що й досі та реформа селянам, як вони кажуть, поперек горла стоїть.

У районі — майже 15 тисяч паїв, які нині є земельною базою 24 агроформувань і 64 фермерських господарств. Теоретично нібито саме селяни володіють землею — більш як три гектари в середньому на пайовика. Але практично власники цих гектарів самостійно виділитись та обробляти її не можуть. Як і не можуть свою землю продати, подарувати родичам. Залишається єдиний варіант — здати в оренду тому, хто обіцяє золоті гори, коли укладається угода, а потім — куди «ряба вивезе».

Таку «схему» обмежень виписано в перехідних положеннях Земельного кодексу, прийнятого ще в жовтні 2000-го. Відтоді й з'явилося в сільському ужитку іноземне слово мораторій, тобто по-нашому — тимчасова заборона.

— Земля мусить бути товаром і продаватися, бо бути власником і ніяк не впливати на свою власність — землю — очевидне непорозуміння, — каже голова райради. — Той, хто захоче, чорнозем продасть, а хто ні — хазяйнуватиме, розуміючи, що земля буде дорожчати й дорожчати. Надія — не тільки стимул до праці, а й матеріальна «страховка» його добробуту та його ж дітей...

Важко не погодитися з Олексієм Івановичем, адже селяни в ось такій безвиході й змушені «пливти» за каламутною течією фактичного земельного беззаконня. Бо їм не хочеться чекати дня завтрашнього, таке вже переживали. Вони, власники свого земельного багатства, хочуть жити в достатку сьогодні. А який достаток їм від заїжджого, нібито з грошима, інвестора-орендаря, який зобов'язується виплатити наприкінці року на пай, у кращому разі, зерносуміші тонну чи півтори? І то — якщо ще вродить. І виходить не благополуччя, а «баблополуччя» не для них — формально землевласників.

Гірко чорноземам

— Від того, що наші селяни, хлібороби з діда-прадіда, сьогодні дезорієнтовані в питанні продажу землі, страждають, найперше, наші чорноземи. — розповідає Олексій Зоц. — Українського хлібороба поступово відучували, хоч як це парадоксально звучить, від землі. І коли ми зараз бачимо забур'янені поля, зруйновані ферми, знищене тваринництво, то це саме наслідок такого відучування, від якого гірко чорноземам...

Люди на селі розуміють: якщо земельну ділянку під житловим чи нежитловим приміщенням їм можна сьогодні законно продавати, то чому отим мораторієм на їхній пай з року в рік Верховна Рада, як пряником, манить і манить.

Голова Межівської райради вважає, що нині жодне міністерство не стежить за тим, скільки реально залишилося в країні орної землі. На його думку, час до Кримінального кодексу України внести норму про кримінальну відповідальність орендаря, котрий, наприклад, три роки сіяв соняшник по соняшнику, реалізовував його і зникав. Або в односторонньому порядку розірвав договір оренди, придумавши причину, що в нього коштів немає на ведення подальших сільгоспробіт. Хто і за рішенням якого суду буде шукати такого «землелюба», щоб повернути людям плату за паї!?

У районі — стійка тенденція договірних стосунків: на рік, на три чи на п'ять. Наприклад, у ТОВ «Агрофірма Петровського» заходилися укладати угоди на оренду земельних паїв на 20 років. Орендодавці побачили в цьому небезпеку й не захотіли такої довготривалої співпраці на землі. Те, що процес продажу землі безповоротний, люди розуміють. За спостереженням фахівців районного відділу земельних ресурсів зараз призупинилися процеси з «обхідними схемами» продажу землі — переведення її з сільськогосподарського у несільськогосподарське призначення. Почали й тут звучати європейські ціни, що в Польщі, скажімо, гектар землі коштує в еквіваленті 15, а в Голландії — 80 тисяч гривень. Гірко й справді занедбаній та знеціненій українській землі, що її «запрягли» в ярмо словоблуддя та безвідповідальності.

Післяслово

Доки провідні українські партії чубляться над створенням «свого» варіанта українського ринку землі, понад 6,5 мільйона українських власників-селян теоретично «володіють» майже 30 мільйонами гектарів сільськогосподарських чорноземів, віддавши їх в оренду «своїм» інвесторам. А інвестор чужу гривню рахувати не буде. От і в багатому чорноземами Межівському районі — дві селищні та дев'ять сільських рад є традиційно дотаційними. А територіальні громади — соціально безперспективні, бо постарілі села невдовзі можуть стати вимерлими. На неоцінених чорноземах.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

■ СИТУАЦІЯ

З підвищенням цін на газ подорожчають добрива

Очікуване з початку наступного року підвищення ціни природного газу призведе до подорожчання агрохімікатів для проведення весняно-польових робіт.

Про це говорили керівники підприємств хімічної промисловості, які зібралися в Сєвєродонецьку. Як зазначив голова правління ЗАТ «Сєвєродонецьке об'єднання «Азот» Валентин Козаков, газ — основна й нічим не замінна сировина для хіміків. Сьогоднішні реалії такі, що навіть за нинішньої ціни в 708 гривень за тисячу кубометрів без ПДВ підприємства галузі, зокрема, Сєвєродонецький «Азот», зазнають істотних збитків. Нерентабельними загалом для галузі стануть карбамід, аміак і селітра.

Ті, хто зібрався, намітили шляхи виходу зі сформованої ситуації. Передусім йшлося про формування пакета пропозицій для уряду України, про вдосконалення законодавчої бази, зниження енергозалежності від зовнішнього ринку, подальшої модернізації хімічного виробництва, що дасть можливість конкурувати на світовому ринку.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

«білого золота»

продукт перетворився на збитковий

сказати, що лише торік завод сплатив майже 7,4 мільйона гривень різних податків і відрахувань. Не меншою буде сума і цьогоріч. Мало того, ми намагаємось розрахуватись із всіма постачальниками сировини, і, гадаю, вже найближчим часом не будемо нікому нічого винні. Але ж якими зусиллями все це дається.

Довго нам у районі дорікали, що ми не заплатили одному із наших провідних господарств за здану торік сировину. І справді так було. Ми не змогли виплатити мільйонні суми не тільки йому, а ще й деяким іншим нашим постійним і надійним партнерам. Ситуація склалась так, що на заводських складах десятки тисяч тонн цукру, а продати його по належній ціні нікому. Тому і господарствам не могли віддати гроші. А брати цукром за мінімальними цінами і вони не хотіли. От і виникли борги.

Після нинішнього сезону ми почали активні розрахунки. І я вдячний тим постачальникам, хто повірив заводові, не розірвав контракти на поставку сировини навіть за наявності боргу. Взяти хоча б господарства «Україна» із Підволочиського району, яким керує Олег Крижовачук, та «Горинь» Йосипа Гасюка із Лановецького. Нинішнього сезону вони поставили практично половину загального обсягу переробленої сировини, а при цьому на нас висів борг перед ними за буряк минулого року у вісімнадцять мільйонів гривень. Уявіть, якби ці та інші керівники не захотіли чекати, розірвали контракти, з чим би ми працювали, якими показниками хвалилися б?

Хіба не через ці проблеми щороку втрачаємо по кілька цукрових заводів? Ще торік в країні працювало 121 підприємство, а нинішнього сезону — лише 108, а це ледь не вдвічі менше, ніж свого часу було цукроварень. Та й в області із 17 залишилось тільки 9. А скільки буде завтра?

— Оскільки ми говоримо про перевиробництво цукру, то, можливо, вони і справді не потрібні?

— Проблема перевиробництва цукру — це загальносвітова тенденція. Цукор-сирець активно наступає на бурякові поля. У багатьох країнах проходить планове закриття цукрозаводів. Але, погодьтеся, між плановим закриттям, коли натомість створюються інші виробництва, робочі місця, і просто нищенням галузі є велика різниця. Якщо ставлення до цукрової галузі в нашій державі не зміниться, завтра ми можемо опинитися взагалі без власного цукровиробництва. Хто тоді диктуватиме нам ціни?

— До речі, це запитання залишається нез'ясованим і тепер: звідки беруться ціни на сировину і цукор? Чому вони формуються так, що залишаються невигідними ні для сільгоспвиробників, ні для цукроварів? Для кого ж тоді ця галузь вигідна?

— Я уже згадав світові тенденції і те, що там ринком цукру намагаються управляти планово. Ми ж не відчуваємо ніякої системності, ні тим паче перспективного планування. Але давайте спробуємо порахувати хоча б на дилетантському рівні. Нині середня відпускна ціна цукру на виробництві — 2,5 гривні за кілограм. А в магазині цей же кілограм ви купуєте в середньому за 3,5 гривні. Це нонсенс, коли продавець має зиску 40 відсотків, а виробничник — 15—20 відсотків збитків на тому самому товарі.

Йдемо далі. Якраз тепер на підприємствах відчувається пожвавлення. Скажімо, наш завод реалізував майже 70 відсотків виробленого цукру. Ми змушені віддавати його за мінімальними цінами для того, щоб отримати обігові кошти, сплатити податки, розрахуватись за сировину, виплатити зарплату. А чого лише варті теперішні енергоносії! Господарства, з якими розраховуємось цукром за буряк, теж збувають свої запаси. Їхня потреба в коштах не менш гостра, ніж наша. Тож неважко спрогнозувати, що вже завтра ціну на цукор диктуватиме той, хто сьогодні зміг його скупити. Але тоді це вже не допоможе ні виробництву, ні селу, бо ми залишимось практично без товару, і скористаються вищими цінами не зможемо. Саме така схема ціноутворення діє поки що на ринку цукру, і говорити про її зміну не доводиться.

— Зрозуміло, що заводу хотілося б, щоб відпускна ціна була вища. Але ж це ляже на плечі споживачів.

— По-перше, завод не може стояти осторонь загальних тенденцій зростання цін. Ми не є його першоджерелом, ми лише змушені збільшувати вартість свого товару, щоб не збанкрутіти. Але й цього не можемо зробити, бо не диктуємо ціни на ринку. До того ж для нас постійно діють державні обмеження в цінах, котрі не можемо переступити. Та хотілося б запитати, чому всі ці обмеження зникають, коли на ринку раптово піднімається ціна на той чи інший продукт? І якщо завтра подібне станеться із цукром, винних знову не знайдеться.

А чи не було б логічніше, щоб додаткові гроші від підняття цін надійшли саме на виробництво, а не залишались у кишенях тіньових ділків? Якщо сьогодні ці кошти не вкласти у виробництво, завтра доведеться інвестувати в кілька разів більше, до того ж вже в чужу економіку. І, гадаю, ці витрати ще більшим тягарем ляжуть на споживача.

Наш завод є одним із найпривабливіших в галузі не тільки завдяки своїм потужностям, а й через те, що зуміли організувати виробництво так, що собівартість цукру майже на 25 відсотків нижча, ніж на інших підприємствах. Здавалося б, така заощадлива робота має бути винагороджена. Натомість ми змушені багато в чому собі відмовляти. Я вже не кажу про те, що кількість працюючих порівняно із початковими штатами довелось зменшити майже вдвічі. І зарплату нашим людям хотілося б дати значно більшу — вони цього заслуговують. І низка соціальних проблем на наших плечах. Завод залишився одним з небагатьох в країні, котрий утримує всю комунальну інфраструктуру цілого мікрорайону цукровиків, в якому проживають майже чотири тисячі осіб. Але ж нам вкрай потрібні кошти для оновлення і розвитку виробництва. Підприємство відпрацьовує свій ресурс. Аби бути конкурентоспроможним, воно має дбати про завтрашній день. Ну ось зовсім маленький приклад. Нині на світовому ринку є хороший попит на сухий жом. Ми могли б непогано на цьому заробляти. Але початково потрібно вкласти кошти, організувати відповідне виробництво. Як це зробиш, коли цукор не приносить прибутку?

— Михайле Петровичу, не хотілося б завершувати на такій сумній ноті.

— Відверто сказати, нам немає коли сумувати. А чесна відкрита розмова — завжди на користь. Наш завод готовий переробляти до 700 тисяч тонн сировини в сезон. Щодня це може бути до 800 тонн цукру. До того ж найдешевшого цукру в країні. Я вірю, прийде час, ми повернемось до цих рубежів. Лише хотілося б, щоб він настав швидше. Щоб ми не втрачали свій потенціал, а споживач — дешевий і якісний продукт. Ми вже почали потроху забувати про такі епітети для цукру, як біла валюта та солодке золото. Але це справді так. Жодна країна не проживе без цього продукту. Тож чи варто докладати зусиль для того, щоб наша валюта девальвувала? Чи не краще тримати бурякове золото в такій ціні, щоб воно і державну міць підтримувало, і людям задоволення приносило. Для цього у нас є і виробничий, і сільськогосподарський потенціал. Тож не втрачаймо його.

Розмову записала Ірина КОЗАК.
Фото автора і Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Допомогу на засадах загальної практики — сімейної медицини — нині отримують 366 тисяч мешканців Буковини *(Укрінформ)*

На Кіровоградщині розпочали геологічне вивчення та розробку Юр'ївського золоторудного родовища *(Укрінформ)*

■ ТОЧКА ЗОРУ

Голодомор.
Чи розуміємо ми значення слів?

Голодомор став основним напрямом української дипломатії. За вимоги визнати голодомор геноцидом вочевидь лінгвістична неграмотність. Саме у сенсі цього слова закладено конфлікт між розходженням трактування подій частиною українських і російських учених. Геноцид — це переслідування конкретної національності, а події 30-х років мали всенародне значення.

Але головне нерозуміння політичних наслідків цього злочину полягає в іншому. Голодомор був однією з неминучих і трагічних для величезної кількості людей помилок тоталітарного режиму. Згадаймо гасло радянської влади: «Спираючись на бідняка, у союзі з середняком, ліквідуємо куркуля як клас». Право вирішувати остаточно з урахуванням місцевих умов було надано комбідам. Приміром, у Житомирській області куркулями визнавали людей, які мають коня. Якщо всіх, хто має коня, вислати, хто буде конюхом? На чолі більшості колгоспів стали неуки.

Відповідно до вимог базік, яких було більшість при владі після революції, щорік має зростати виробництво зерна. Відтак цілком логічне нерозуміння невиконання планів, що збільшувалися з кожним роком. Додамо робітників, які в ті роки жили впроголодь, вони не могли розуміти, що селяни не мають магазинів і їм треба мати запаси зерна для життя. Каральні загони, що складалися в ті роки в основному з робітників, вважали порожнє селянське господарство наслідком лінощів хазяїв. Це їм вселяла панівна пропаганда. Лише страх недоучок залишитися без селян зупинив знищення сільського населення. Запроваджено драконівські заходи на заборону виїзду із сільської місцевості.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Мого прадіда грабували і розкуркулювали сусіди, котрі вставали на роботу набагато пізніше від куркулів. Його, нащадка засновників села в Сибіру, вислали, дозволивши з собою взяти тільки лопати і сокири. Куркулі змогли на порожньому місці в тайзі створити нове село. Моя півторарічна тітка, залишена в землянці (треба було будувати землянки собі й сусідам) була з'їдена комарами. Будемо порівнювати трагедії?

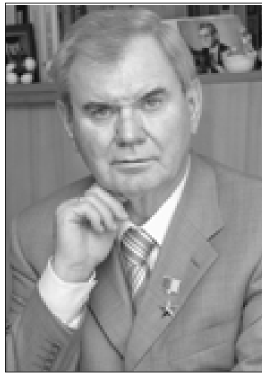
Порушуючи питання голодомору в панівному трактуванні, культивується страх перед тоталітарним режимом. Учені, які зійшли до ступенів у період радянської влади, намагаються виправдати свій страх. Замість розуміння того, що помилки, зроблені базіками, які прийшли до влади на початку радянського правління, набагато небезпечніші для режимів загального одномислення. Розуміючи неминучість помилок таких правлінь, ми звільняємося від страху перед минулим. Звільняємо своє мислення й усвідомлюємо необхідність вільнодумства.

Юрій ЛЕСЬКО, політолог.

Дніпропетровськ.

Академік Володимир Шевченко: «Співробітництво донецьких та львівських учених вливає «свіжу кров» у наше наукове і навчальне життя»

■ СХІД — ЗАХІД

Наука не може існувати в межах одного окремого регіону. Для плідної праці вченим потрібне спілкування з колегами та вивчення чужого досвіду. Отже, сама особливість наукової праці налаштовує на відкритий діалог. Як співробітничають наукові інститути та вузи Донецької та Львівської областей? Про це — розмова із ректором Донецького національного університету, головою Донецького наукового центру Національної академії наук України, академіком, Героєм України Володимиром ШЕВЧЕНКОМ.

— Володимире Павловичу, якщо заглянути до глибин історії, як складалися стосунки науковців Сходу і Заходу?

— Варто відзначити, що під час створення Донецького наукового центру і Донецького державного університету для підкріплення наукової бази до нашої області приїхала ціла армія вчених Львівщини. Це були 1965—1967 роки. Зокрема, значну роль зіграли академік-хімік Роман Володимирович Кучер та академік-математик Ярослав Борисович Лопатинський. Це була реальна творча співдружність, завдяки якій були створені і науковий центр, і Інститут прикладної математики та механіки, і Інститут органічної хімії та вуглехімії. Завдяки цим людям у Донецьку тепер досить сильна математична та хімічна наукові школи. А учні Кучера і Лопатинського продовжують роботу в академічних інститутах та університеті. Нещодавно в Донецьку відбулася наукова конференція, присвячена 100-річчю з дня народження Ярослава Борисовича Лопатинського. В її роботі взяли участь і наші колеги зі Львівщини.

І така тісна співдружність іде на користь науковим колективам. Донецький науковий центр і Західний науковий центр Національної академії наук України уклали угоду про співпрацю в науковій сфері. Це була перша така акція вищих навчальних закладів та наукових інститутів, розташованих на Заході і Сході. Адже наш центр об'єднує наукові та галузеві інститути Донеччини і Луганщини, а львівський центр — заклади п'яти західних областей України.

— Укладення такої угоди було ініціативою знизу?

— Так, це була виключно ініціатива вчених. І вже рік потому було підписано офіційну угоду про співробітництво між Донецькою та Львівською областями в усіх сферах. Активно співпрацюють математики, фізики, механіки, хіміки двох областей. Наукове спілкування ведуть не лише університети, а й медичні та політехнічні вузи двох областей. Практикується обмін викладачами і студентами з різних факультетів та спеціальностей. Ділимося один із одним науковими і студентськими досягненнями. У нас є так звані включення, коли студенти зі Львова прибувають до нас на навчання на кілька місяців. Та і просто молодь їздить одне до одного в гості на канікули.

Це не декларативна, а реальна, творча дружба. У нас є спільні наукові роботи, є спільні монографії. Науковці зі Львова приїздять до наших рад для захисту дисертацій, наші від'їжджають до Львова. І це вливає, так би мовити, свіжу кров до нашого наукового і навчального життя. Можу пригадати спільні наукові конференції із питань розвитку регіонів. Ми задумали багато нових справ: і обмін школярами, і обмін із наукової роботи, і спільні олімпіади школярів та студентів. На жаль, нестабільне політичне життя не дає можливості втілювати всі плани. Але протистояння, яке начебто є між Сходом і Заходом, створено політиками. А в науковій сфері, в сфері освіти я такого протистояння не бачу. Ми завжди одне одному допомагаємо, і вже не один десяток років. І взагалі: якщо не буде тісного контакту між науковцями, розвиток тієї чи іншої галузі гальмуватиметься.

— І все-таки останніми роками політики створювали і добряче експлуатували стереотипи. Наприклад, про «донецьких бандитів» чи «львівських бандерівців». У полон таких стереотипів потрапляють навіть освічені люди. Як, на ваш погляд, можна спростувати хибні уявлення?

— Розповім історію, яка пов'язана із VI Міжнародним конгресом україністів, який проходив два роки тому в Донецьку, в нашому університеті. На конгрес з'їхалися понад 700 гостей із 62 країн світу. У процесі роботи конгресу і після його закінчення я отримав досить багато листів із високими оцінками організації конгресу та схвальними відгуками про спілкування із людьми. Не тільки на засіданнях, а й на вулицях. Жоден учасник не сказав, що у нас «бандитський край».

А приблизно за півроку до проведення конгресу я перебував у Сполучених Штатах для обговорення програми і організації роботи цього заходу. Паралельно у Бостоні в Гарвардському університеті відбувався Всесвітній конгрес славістів. На ньому були присутні близько тисячі науковців, які займаються проблемою слов'ян. Мене запросили на засідання української секції. Там саме обговорювалася проблема виборів Президента України. Це було між другим і третім туром. І я вислухав десь шість доповідей, у яких промовці досить різко говорили про поведінку людей із донецького краю, називали їх «бандитами» та іншими негарними словами.

Тоді я взяв слово. Сказав, що Донецька область — це 10 відсотків населення України, приблизно 20 відсотків економіки. Область дала світові відомих художників, письменників, спортсменів, науковців. Хіба мешканці краю заслуговують через якийсь десяток чи сотню людей, які справді поводяться як бандити, щоб їх усіх називали бандитами? Я отримав аплодисменти. Керівники секції вибачилися. І після цього протягом трьох днів, які тривав конгрес, хоча б де я з'являвся, всюди мене зустрічала посмішка і добрі, щирі вітання.

Доповіді в цій секції ще супроводжувалися картою України: області, де перемогу отримував Ющенко, були замальовані жовтим, а ті, де Янукович — синім. І я зауважив: хто сказав, що Україна розділена? Як же вона може бути розділена, коли синій і жовтий — кольори державного прапора?

Не бачу різниці між студентами, які приїздять до нас зі Львова для участі у наукових конференціях, по лінії студентського життя чи навчання. Нормальні молоді люди, розумні, виховані. Не бачу, щоб вони ворогували із донеччанами. І коли науковці збираються — так, диспути є, і досить гарячі. Але пов'язані із професійним предметом, а не з політичним життям. Жодних політичних аспектів зазвичай у дискусіях не порушується. Адже нас єднає наука.

— Нещодавно Донецький науковий центр НАН України відсвяткував своє 40-річчя. Як би ви охарактеризували його роль у розвитку міста?

— Сьогодні центр об'єднує 11 установ НАН України, понад 140 галузевих науково-дослідних інститутів та конструкторських бюро, 3 національні університети, 31 вищий навчальний заклад III—IV рівнів акредитації у Донецькій і Луганській областях. У цих підрозділах працюють 17 академіків і членів-кореспондентів НАН України, близько 650 докторів і понад 4500 кандидатів наук. Завдяки сформованому тут потужному науковому потенціалу Донецький регіон перетворено на сучасний науково-освітній, культурний і політичний центр.

Раніше в регіоні переважали вугільна, металургійна, коксохімічна та машинобудівна галузі, і все було підпорядковано їм. Тут майже не було наукових шкіл із фундаментальних наук — природничих, соціогуманітарних, економічних. Вищі навчальні заклади готували фахівців переважно інженерно-технічного профілю.

Тепер Донбас не впізнати. Його обличчя змінилося, стало більш інтелектуальним. Два національні університети випускають 65 відсотків фахівців із вищою освітою за профілем фундаментальних наук — математиків, механіків, фізиків, біологів, економістів, правознавців, політологів тощо. Отож тут є всі необхідні стартові дані, щоб вирішувати питання впровадження наукових досліджень у різні сфери нашого буття та забезпечення їх кадрового супроводу. В багатьох наукових установах є сучасні розробки, здатні привнести в галузі промисловості новітні тенденції розвитку і управління.

І наші школярі, які свого часу моталися по світу, від'їжджали здобувати вищу освіту десь-інде, тепер намагаються вчитися в Донецьку. У нас залишаються переможці олімпіад, тому що, образно кажучи, є до кого «притулитися». Є відомі математики, фізики, хіміки, літератори, історики. Тобто молодь уже бачить, що в рідному місті можна отримати достойну освіту.

Інтерв'ю взяла Ліна КУЩ.

Із досьє «Голосу України»

ШЕВЧЕНКО Володимир Павлович народився 5 січня 1941 року в селі Підгороднє Дніпропетровського району Дніпропетровської області. У 1962 році закінчив механіко-математичний факультет Дніпропетровського держуніверситету. Після навчання в аспірантурі та захисту кандидатської дисертації (1966) працював асистентом, а потім доцентом кафедри теоретичної механіки цього вузу.

З 1968-го вся подальша діяльність Володимира Павловича пов'язана з Донбасом. У Донецькому державному університеті (нині — Донецький національний університет) завідував кафедрою теоретичної і прикладної механіки, був деканом математичного факультету, проректором із навчальної роботи. А з 1986-го — ректор університету.

З 1996 року очолює Донецький науковий центр НАН України та Міносвіти і науки України. Член Президії НАН України. Герой України, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Нагороджений орденом Ярослава Мудрого IV та V ступенів, орденом «Академічна пальма» (Франція), орденом Святого Князя Володимира, почесними грамотами Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, відзнакою Національної академії наук України «За наукові досягнення». Повний кавалер знака «Шахтарська слава». Почесний громадянин Донецька.

МЗС замовлятиме підготовку дипломатів для роботи у конкретних регіонах світу

Головне завдання вітчизняної дипломатичної служби — бути корисною у захисті національних інтересів держави. А саме: сприяти вступу України до Світової організації торгівлі, зробити впевнені кроки до вступу в ЄС, увійти в зону вільної торгівлі, з нового року ввести пом'якшений візовий режим із країнами ЄС, забезпечити енергетичну безпеку країни. Для реалізації цих завдань країні потрібні досвідчені, професійно підготовлені дипломатичні кадри. Саме їх підготовкою займається Дипломатична академія МЗС України.

Нещодавно відбулося засідання колегії Міністерства закордонних справ, де була затверджена нова концепція розвитку Дипакадемії на 2008—2012 роки. Як тепер готуватимуть фахівців для дипломатичної роботи, про нові акценти у їх навчанні розповідає «Голосу України» ректор Дипломатичної академії Борис ГУМЕНЮК **(на знімку)**.

— Чим зумовлено прийняття нової концепції розвитку вашої академії?

— Для нашого навчального закладу — це стратегічна програма розвитку, яку приймають на п'ять років. У ній закладено певні ідеї та завдання на випередження, щоб бути готовими до майбутніх змін.

Улітку відбувся десятий випуск слухачів академії. За цей час істотно змінилося і саме зовнішньополітичне відомство країни: його структура, суть виконання дипломатичної місії, виконання реалізації зовнішньополітичного курсу тощо. Зміни в МЗС об'єктивно спонукали до переформатування, до переосмислення своєї ролі і Дипломатичну академію. Вона має відповідати вимогам Міністерства закордонних справ, дипломатичній службі, як основного замовника наших освітянських послуг.

— Які основні завдання Академії?

— Дипломатична академія є вищим навчальним закладом Міністерства закордонних справ України, основне завдання якої — підготовка та підвищення кваліфікації працівників дипломатичної служби й інших органів державної влади, які зайняті у сфері зовнішньої, зовнішньоекономічної діяльності.

— Чим суттєво ця концепція відрізняється від попередньої?

— Дотепер не існувало чіткого механізму замовлення на виконання наших освітянських послуг. Навчальний процес формувався нами ситуативно, певною мірою, інтуїтивно. Ми не отримували від МЗС чіткої вказівки, яких фахівців нам треба готувати, скажімо, з регіональної точки зору. Скільки потрібно фахівців для країн, скажімо, Південно-Східної Азії чи Латинської Америки. Не було й чіткого механізму щодо мовної підготовки фахівців. Звісно, англійську вивчали всі слухачі Академії. А ось скільки потрібно людей, які б володіли польською, угорською чи арабською, не знали.

— Як формуватиметься замовлення на підготовку фахівців тепер?

— На колегії МЗС вироблено механізм взаємодії між департаментом кадрів міністерства, структурними підрозділами відомства. Вони мають зробити певну ревізію і визначитися, скільки потрібно фахівців по тих чи інших країнах, і передати нам інформацію. Відтак Академія виконуватиме чітке кадрове замовлення МЗС.

— Як навчання в Академії впливатиме на кар'єру дипломата?

— Уперше діятиме чітка структурна градація співробітників Міністерства закордонних справ, які навчатимуться у Дипакадемії за рівнями. Залишається базовий дворічний курс за рівнем магістра зовнішньої політики. Його опановуватимуть співробітники МЗС такі як аташе, треті та другі секретарі посольств, які мають відповідну вищу освіту, але не мають базової. Слухачів, які закінчать дворічну програму з червоним дипломом, підвищуватимуть за рангом служби або за посадою. Відтепер навчання в Дипакадемії дає реальний поштовх для кар'єрного росту дипломата.

Запроваджуються дво- або тримісячні курси підвищення кваліфікації з відривом від виробництва і для керівного складу МЗС. Це майбутні посли, генконсули, керівники закордонних установ... Ще будемо підвищувати кваліфікацію співробітників МЗС, які вперше прийняті на дипломатичну службу. Також упроваджується тренінгова програма для адміністративно-технічного персоналу міністерства.

— А вже призначені посли можуть розраховувати на певну інформаційну підтримку?

— Так. Для новопризначених послів проводитимуться спеціальні тренінги з урахуванням регіону призначення дипломата. Вони містять відповідні спецкурси — управлінський менеджмент дипломатичної установи, специфіка регіону, країнознавство, політична ситуація. Тренінг має зорієнтувати посла для його легкого входження у справи в країні призначення. Це активна інформаційна підготовка безпосередньо перед відправленням на нове місце служби.

— Викладацький склад Академії — відомі українські дипломати, екс-міністри закордонних справ, професори, вчені. Як розвивається наука в стінах такого потужного навчального закладу?

— Академія має займатися науковим супроводом діяльності МЗС. На її базі розгортається науково-дослідницька та аналітично-експертна робота. У Дипакадемії вже діє Інститут зовнішньої політики. Міністерство має сформулювати і йому наукову проблему, наукове замовлення. Щороку інститут видаватиме аналітику щодо зовнішньої політики України, стратегічні оцінки, прогнози та пріоритети. Він уже розробляв теми енергетичної безпеки України, регіональних конфліктів у світі тощо.

У контексті цієї науково-дослідницької діяльності в Дипакадемії буде своя аспірантура, своя спеціалізована рада із захисту дисертацій. Нині ми маємо максимально наблизити тематику курсових та дипломних робіт наших слухачів до потреб зовнішньополітичного відомства, щоб вони були певним замовленням від департаментів міністерства.

Ольга ВАУЛІНА.
Фото Івана СУРКОВА.

НП у Харківському СІЗО трохи відхилила завісу на життя і смерть за тюремними ґратами

Як ми вже повідомляли, з харківського слідчого ізолятора вчинив зухвалу втечу небезпечний рецидивіст, який скоїв тяжкі злочини з особливою жорстокістю й звинувачується відразу за кількома статтями Кримінального кодексу.

Це вже не перша втеча за останній час із найбільшого спецзакладу в Україні. Раніше така удача супроводжувала злочинців хіба що раз на 100 років. Останній випадок став надбанням ЗМІ і спричинив великий громадський резонанс, тому місцева влада більше не бажала покривати тюремні неподобства. Питання не тільки в тому, що з в'язниць тікають ув'язнені і там нерідко виникають бунти, а й в тому, що ув'язнені мають можливість одержувати і зберігати серед особистих речей заборонені предмети аж до холодної зброї. Саме використання зеками всіляких колюче-ріжучих предметів у харківських зонах в останні роки стало причиною кількох гучних скандалів, які згодом спустили на гальмах. Із застосуванням холодної зброї й було скоєно останню втечу.

Влада вперше відкрито заговорила про наші в'язниці, де щорічно гинуть десятки людей не так від хвороб, як від насильства і жорстокості тюремного режиму. І хоч як парадоксально, ніхто за це не несе відповідальності. Обласна держадміністрація офіційно заявила, що клопотатиме перед Департаментом виконання покарань України про необхідність кадрових змін як у харківському СІЗО, так і в обласному УВПі.

Рецидивіста Олександра Замазія, котрий втік із СІЗО, досі не впіймали. Злочинець, як ми повідомляли, скористався заточкою, напав на охоронця, перебрався через огорожу і ... тільки його й бачили. Співробітники СІЗО перешкодити йому не змогли. Кажуть, не стріляли тому, що боялися влучити в людей. Рецидивіст переліз через огорожу біля КПП, де приймають передачі і завжди велелюдно.

За фактом службової недбалості прокуратурою області порушено кримінальну справу, співробітникам СІЗО загрожує штраф або обмеження волі терміном до трьох років. Утеча Замазія стала уже другою за останні півтора року за нинішнього начальства. З'явилися і нові подробиці життя зеків за ґратами. Тільки в жовтні начальник облуправління Департаменту виконання покарань Олександр Кизим, розповідаючи про проблеми у харківських в'язницях, доповідав, що ситуація змінюється на краще: зменшується кількість хворих на туберкульоз, знижується смертність. Називалися цифри: сім осіб, які перебували під слідством, померли за цей рік, а всього померлих ув'язнених за останні кілька років — менше тридцяти.

Однак на обласній координаційній раді заступник голови облдержадміністрації з правових питань Сергій Стороженко озвучив іншу статистику: тільки цього року від черепно-мозкових травм у СІЗО померло шість осіб. «І ніхто мене ніколи не переконає в тому, що ті люди, котрі померли від черепно-мозкових травм, дістали травми в результаті випадкового падіння з ліжка другого ярусу», — зробив висновок він. Голова облдержадміністрації Арсен Аваков ще категоричніший: кожна смерть у СІЗО, що настала від черепно-мозкової травми чи будь-якої іншої травми, повинна бути еквівалентна відставці керівника СІЗО.

За неофіційною інформацією, рішення про зміну керівництва в слідчому ізоляторі уже прийнято. Його начальника, мовляв, переведено на нижчу посаду. Однак ні в обласному управлінні Департаменту виконання покарань, ні в облдержадміністрації поки що ніхто офіційно цю інформацію не підтвердив. Стосовно того, що міліція нібито вийшла на слід небезпечного злочинця, то йдеться тільки про те, що його нібито впізнали в метро. У міліції відразу організували операцію з перехоплення і піймання втікача.

Микола КОСИЙ.

Р. S. Через кілька днів після втечі Олександра Замазія харківська міліція розповсюдила заяву, що вийшла на слід злочинця. Через три тижні після втечі ніяких нових повідомлень про місце перебування особливо небезпечного злочинця немає. Тим часом, як з'ясовується, раніше судимий 34-літній О. В. Замазій — уродженець міста Магдебург (Німеччина). Син підполковника Радянської армії й у минулому сам бойовий офіцер. З достовірних джерел відомо також, що ця людина володіє багатьма талантами. А якщо їх помножити ще й на військовий досвід, почуття самозбереження, чималі гроші, які, подейкують, у нього водяться, і на те, що в міліцейських лавах з кожним роком дедалі менше професіоналів, то неважко здогадатись, що його спіймання може бути лише випадковим.

Доброзичлива до дитини лікарня

Хмельницька область.

Такий статус від Міністерства охорони здоров'я та ЮНІСЕФ отримала хмельницька міська дитяча лікарня. До цієї події колектив медичного закладу йшов п'ять років. Протягом усього цього часу лікарі пропагували серед молодих матерів грудне вигодовування дітей. Адже з материнським молоком дитина отримує не тільки батьківську любов, а й основи майбутнього здоров'я.

Ірина КОЗАК.

Ціни на львівські маршрутки повернули

Вартість квитка у маршрутках Львова знову становить одну гривню. Неправомірне підвищення тарифу до 1,50 обернулося рішучим опором міської влади і громади. Проблемам транспортного обслуговування було присвячено "круглий стіл" за участю перевізників, представників міської ради, громадських організацій. Йшлося, зокрема, про подвійну мораль. Офіційно водії отримують невисоку зарплату — 550—650 гривень. Але в їхніх кишенях щодня осідає не менш як 100 гривень «лівих» прибутків. Львів'яни закликають владу посилити контроль за проведенням конкурсів із перевезень і декларують намір запровадити інститут громадських інспекторів, які стежили б за якістю транспортних послуг.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Перший лід. Перші жертви

Полтавська область.

У річці Псел поблизу села Малі Будища Гадяцького району на Полтавщині знайдено тіло рибалки. Ним виявився 66-річний житель села Соснівки цього ж району. Напередодні він вирушив порибалити на лід. Товщина льоду була 1,5 см. Рибалка, знехтувавши небезпекою, провалився і потонув. А загалом з початку року на водоймах області загинуло 148 людей, із них 20 — діти.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Котел вибухнув з такою силою, що повилітали шибки

Закарпатська область.

Днями в котельні будівельного управління №5 Львівської залізниці, що в місті Чопі, стався вибух. В результаті повилітали шибки з трьох віконних рам, пошкоджено цегляну обмурівку котла. Як повідомили з центру пропаганди головного управління МНС у Закарпатській області, сталося це під час проведення профілактичних робіт із запуску резервного газового котла. Спрацював вибуховий клапан. Ніхто з людей не постраждав. Основні чотири котли працюють у звичному режимі.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

■ **У НОМЕР**

Франковий університет: інтелектуальна відвага, демократичні цінності

День Львівського національного університету імені Івана Франка — це майже два тижні прозорого й відкритого для найширших кіл громадськості своєрідного «самотестування». Нещодавно відбулася чергова презентація зробленого в одному з найдавніших навчальних закладів Європи.

Для кожного першокурсника входження у Франкову родину розпочинається із вивчення історії університету. Отже, Львівську єзуїтську колегію було засновано 1608 року, а 1661 року польський король Ян Казимир підписав привілей, який надав цьому навчальному закладу «гідність академії і титул університету». Минали століття, та незмінними були і залишаються інтелектуальні й духовні твердині, що їх залишали по собі видатні українці. Це — «Руська трійця»: Маркіян Шашкевич, Яків Головацький, Іван Вагилевич. Протягом двадцяти років (1894—1914) тут працював видатний учений, президент Української народної республіки Михайло Грушевський. У 20—30-х роках XX ст. в історію світової науки увійшла Львівська математична школа С. Банаха...

На фронтоні головного корпусу університету є напис латиною: «Patriae Decori Civibus Educandis» («Освічені громадяни — окраса Батьківщини»). Тобто навчання у національному університеті — це щось вище, аніж здобуття обраного фаху. Звертаючись до цьогорічних першокурсників, ректор — професор, Герой України Іван Вакарчук наголосив: «Студенти і викладачі нашого університету у відповідальні моменти новітнього державотворчого поступу власною активною участю подавали приклад найвищого патріотичного чину та нескореності національного духу. Впевнений, що вашою життєвою потребою стане розвиток демократії, утвердження академічних принципів, інтелектуального й духовного збагачення нації. Університет, овіяний славою випускників попередніх століть, і сьогодні гордий за інтелектуальну еліту, яка займає гідні позиції в українському суспільстві».

Власне, усі реформотворчі ініціативи університету та його ректора спрямовані на системне вирощування «елітних зерен». Цей вуз не раз був випробувальним майданчиком нових програм, які згодом ставали загальнонаціональним надбанням. До прикладу, саме тут 13 років тому запровадили вступні іспити у формі тестування. А вже наступного року тестування буде обов'язковим для всіх вузів. Ініціативи університету, що стосуються різних сфер суспільного буття (не лише освіти й науки), не раз ставали предметом розгляду на урядовому рівні, у парламенті. Нині обговорюється програма співпраці університету з містом, що особливо актуально у контексті «Євро-2012». Нещодавно в університетських стінах проводилися численні зустрічі й презентації Міжнародного VII інвестиційного ярмарку.

Гордістю університету є програма «Обдаровані діти села». Завдяки цілеспрямованій роботі викладачів у «глибинці» сільські діти, котрі зазвичай не отримують достатньої підготовки, мають реальний шанс здобути вищу освіту. Нині, як повідомив на прес-конференції ректор, серед студентів — 40 відсотків випускників сільських шкіл. На часі — надання університету автономії в певних рішеннях для підвищення якості навчання. Цю ініціативу Івана Вакарчука та деяких колег-ректорів уже вивчають «нагорі». Львівський університет міг би стати експериментальним майданчиком для відпрацювання такої моделі ВНЗ. Мета цієї та інших ініціатив — прозора: лише освічені люди можуть витворити громадянське суспільство...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

ФотоВолодимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Чому «поїхав» царський дах?

Запобігти можливій трагедії на Жмеринському вокзалі вдалося завдяки пильності пасажирів та оперативним діям залізничників

■ **СИТУАЦІЯ**

— За царя не халтурили. Подивіться на цей розріз, бачите, який якісний метал. Дерево й те не струхлявіло. Чим вони його обробили? Цей навіс простояв сто років і ще стільки служив би, якби не допустили корозії.

Сто років на ста опорах

На залізничному вокзалі у Жмеринці закінчують демонтувати царський навіс. Так робітники будівельно-монтажного поїзда № 649, які виконують роботи, називають цей «об'єкт». Дві з половиною тисячі квадратних метрів даху накривали перон першої і другої платформ. Тримався навіс сто років на ста опорах. Майже всі їх демонтовано. «Скільки тут залишилося, давайте личити, — пропонує головний інженер вокзалу Олександр Кузьмін. — 20 стояків».

— Більшість стояків ріжемо, — каже один з робітників. — Такі міцні, що зубами не вгризеш. А деякі падають, як п'яний на дорогу. Корозія надгризла. Якби ж то вчасно робили ремонт даху, щоб вода не затікала, стояв би цей навіс ще сто років.

— Скільки опор демонтуємо за день? Три, не більше. Старе розбирати важче, ніж нове... А тут дивіться яка робота! От як зняти дерев'яну перемичку між фермами, до неї дах кріпиться. Здавалося б, дрібничка. Гупни сокирою, та й нема дошки. Попервах ми це пробували робити. Ага! Не сила розбити. Дошки не струхлявіли. Чим вони їх так обробили? Чухаємося з гайками. Поки не викрутиш кожну, не знімеш дошку.

На пероні стоїть невеликий підйомний кран. З його допомогою будівельники утримують, для підстраховки, і металеві ферми даху, і опори... Найбільший обсяг робіт припадає на зварювальників. Вони, кажуть, ріжуть царський метал по-живому. Навіщо?

— Рішення про демонтаж навісу на пероні першої і другої платформ приймали в оперативному порядку за погодженням з керівництвом Південно-Західної залізниці, — продовжує головний інженер вокзалу. — Зроблено це було після висновків комісії. Менше тижня минуло відтоді, як виявили тріщину на опорі, і початком робіт з демонтажу.

Пан Кузьмін стверджує, що на знак біди звернули увагу їхні спеціалісти під час чергового огляду вокзальних споруд. Один із працівників залізниці сказав, що можливій біді запобігли пасажири, й навіть сфотографували пошкоджену опору. Втім, сьогодні вже не так важливо, хто був перший. Головне, що керівництво вокзалу оперативно вжило заходів для запобігання можливій трагедії. Інакше її наслідки важко навіть уявити.

Навіс міг завалитися за принципом доміно

Особливість конструкції навісу в тому, що вона є цілісним каркасом, частини якого міцно з'єднані між собою, пояснив Олександр Кузьмін. Отож, якби раптом впала пошкоджена опора, вона потягла б за собою всі інші стояки. Споруда розвалилася б, як картковий будиночок, за так званим принципом доміно. Ймовірно, що частини зруйнованого навісу опинилися б на коліях...

Пошкодження опори спричинила корозія, пояснив співрозмовник. Унаслідок чого виникла тріщина по всьому діаметру труби. Стояк відхилився від своєї вертикалі і став нагадувати падаючу Пізанську вежу. Всі опори виготовлені з чавуну. А він, пояснив пан Кузьмін, не є пластичним матеріалом, крихкий, тому опора в такому стані довго аж ніяк не могла б утриматися. Замінити її теж не випадало. Фахівці застерегли від цього, посилаючись на те, що вся споруда тоді втратить стійкість.

Поки тривають роботи, перон закритий для проходу пасажирів. Так само не приймають потяги на колію, поруч з якою відбувається демонтаж навісу. Незважаючи на труднощі в роботі, залізничники кажуть, що скарг від пасажирів на непередбачені незручності не надходило.

Під час демонтажу з'ясувалося, що пошкодженими виявилася приблизно третина опор. Їх планують реставрувати в первісному вигляді і встановити на місце, пояснив головний інженер. Так само використають і цілі, непошкоджені опори.

До кінця нинішнього року, уточнив співрозмовник, буде завершено передпроектні роботи. У першій половині 2008-го виготовлять проект реконструкції і реставрації вокзалу. Особливість майбутніх робіт полягає в тому, що приміщення вокзалу є пам'яткою архітектури місцевого значення. Тому, крім фахівців з інституту «Київдіпротранс», тут нині працюють ще й їхні колеги з НДІ «Укрпроектреставрація». Перші визначають інженерно-технічний стан будівлі, каже пан Кузьмін, другі — конструктивні елементи архітектури. Їхні висновки буде покладено в основу майбутнього проекту реконструкції та реставрації старовинної споруди вокзалу.

Коментар фахівця

Науковий працівник НДІ «Укрпроектреставрація» пані Ірина, з якою кореспондент газети спілкувався на Жмеринському вокзалі, уточнила, що головним архітектором проекту є науковець їхнього інституту Олександр Молож. Саме він може більш детально пояснити перспективи майбутніх робіт. Завдання пані Ірини і двох її колег — зафіксувати наявний стан, в якому нині перебуває приміщення вокзалу. Воно, за словами співрозмовниці, валиться на очах. Завдання науковців «Укрпроектреставрації» максимально зберегти первісну основу всіх елементів споруди — від зразків ліплення, до ручок на вікнах і дверях. Така вимога чинного законодавства у ставленні до пам'яток архітектури.

Пані Ірина поділилася також власним спостереженням стосовно виконання аналогічних робіт на залізничному вокзалі в Козятині. Вона теж працювала там, коли демонтували перонний навіс. Як і тепер, замовником робіт виступала Південно-Західна залізниця. Але навіс у Козятині зняли, а до реконструкції справа так і не дійшла. Уже не перший рік стоїть там вокзал з оголеним пероном. «Чи не повториться ситуація із Жмеринським вокзалом?» — риторично запитує співрозмовниця.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Для довідки

Будувати залізничний вокзал у Жмеринці розпочали у 1899 році, завершили — у 1904-му. Проектував споруду архітектор Риков, керував будівельними роботами архітектор Журавський. Почесним гостем на відкритті вокзалу був цар Микола II. Як свідчать архівні документи, він схвально оцінив нову споруду, зведену за кошти царської казни. Залізничний вокзал з'явився на місці дубового гаю, неподалік двох населених пунктів — Мала і Велика Жмеринка, внаслідок злиття яких у 1903 році з'явилося місто. Протягом доби через станцію Жмеринка проходить 80 пар пасажирських поїздів.

На знімках: вокзал у Жмеринці давно потребує реконструкції; робітникам Будівельно-монтажного поїзда № 649 нелегко різати метал царської доби, бо він високої якості: за царя не халтурили...

Фото автора.

Стояк відхилився і став нагадувати падаючу Пізанську вежу

Господарський суд Хмельницької області постановою від 25.10.2007 року (справа № 4/5/283-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо ПП Остапчука Віктора Васильовича м. Славута Хмельницької області, ідентифікаційний код 2175511990. Ліквідатором призначено Кунашенка Василя Івановича: 30400, Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Шешукова, 10, кв. 30, тел. (803840) 5-49-45. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня розміщення оголошення.

Господарським судом Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі 54а) постановою від 26.11.2007 року по справі № 4/115-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по заводу «Буддеталь» Волинської обласної спілки споживчих товариств, 43006, Волинська область, м. Луцьк, вул. Вахтангова, 12 (р/р 260041502 в АППБ «Аваль», МФО 303569, код за ЄДРПОУ 01729462).

Ліквідатором товариства призначено Дуплику Павла Георгійовича, ліцензія АБ № 216942 Мінекономіки та з питань Євроінтеграції України від 28.04.2005 року (33023, м. Рівне-23, а/с № 27).

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) 19.07.2007 р. винесено ухвалу по справі № 7/57-Б про визнання банкрутом та запровадження ліквідаційної процедури приватного підприємства «Ягнятинське», с. Ягнятин, Ружинського району, Житомирської області, ідентифікаційний код 30714874.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Довжаницю Олега Степановича, ліцензія серії АВ № 347124 від 31.07.2007 р., 12301, смт. Черняхів, вул. Урицького, 160, Житомирської області.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області від 30.10.2007 року у справі № Б14/235-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства і обмеженою відповідальністю «Янтар-Н» (код ЄДРПОУ 32361562), що знаходиться за адресою: вул. Соборна, 35/5, м. Фастів Київської області.

Ліквідатором призначено Фастівську об'єднану державну податкову інспекцію.

Кореспонденцію надсилати на адресу Фастівської ОДПІ: вул. Кірова, 28, м. Фастів, Київської області, 08500.

Втрачену печатку Товариства з обмеженою відповідальністю «Янтар-Н» (код ЄДРПОУ 32361562), вважати недійсною.

За адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59 відбудуться аукціони з визначення переможця щодо майна наступних підприємств:

14 січня 2008 р. о 12 год. 00 хв. - СВК «Колос», а саме: Лот № 1: Комбайн «Нива» - 1 шт. - 3286,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Ужгородський р-н, с. Паладь Комарівці.

14 січня 2008 р. о 15 год. 00 хв. - Кооператив «Художремфасад», а саме: Лот № 1: Будівля Виробничого корпусу, літ А, заг. площа 562,1 м. кв., за ціною 282357,00 грн.; Лот № 2: Будівля Сторожової, літ. Б, заг. площа 12,96 м. кв., за ціною 6511,00 грн.; Лот № 3: Споруда Навісу, літ. В, заг. площа 84,0 м. кв., за ціною 12659,00 грн.; Лот № 4: Будівля Гаражу, літ. Г, заг. площа 168,9 м. кв., за ціною 84843,00 грн. Місцезнаходження майна: Закарпатська область, м. Мукачево, вул. Коцюбинського, 4.

15 січня 2008 р. об 11 год. 00 хв. - СтзОВ «Колос», «, а саме: Лот № 1: Естакада, літ. Г1, за початковою ціною 2580,98 грн.; Лот № 2: Водойми, літ. Г2, за початковою ціною 510,84 грн.; Лот № 3: Водойми, літ. Г3, за початковою ціною 85,57 грн.; Лот № 4: Водойми, літ. Г4, за початковою ціною 377,73 грн.; Лот № 5: Водокачка, літ. Г5, за початковою ціною 425,84 грн.; Лот № 6: Рукав арм. Д-150 - 2 шт., за початковою ціною 48,40 грн.; Лот № 7: Рукав арм. Д-220 3 шт., за початковою ціною 145,21 грн.; Лот № 8: Рукав рез. Д-100 - 3 шт., за початковою ціною 51,86 грн.; Лот № 9: Рукав арм. Д-150 - 2 м/п, за початковою ціною 87,59 грн.; Лот № 10: Рукав рез Д-90 - 8 шт., за початковою ціною 46,10 грн.; Лот № 11: Ніж Л-2.8 - 18 шт., за початковою ціною 322,37 грн.; Лот № 12: Ніж Л-2.0 - 2 шт., за початковою ціною 19,25 грн.; Лот № 13: Світильник плафон - 20 шт., за початковою ціною 23,05 грн.; Лот № 14: Лампочка 1 конт. - 100 шт., за початковою ціною 57,62 грн.; Лот № 15: Накладка диск. сцеплення - 200 шт., за початковою ціною 242,02 грн.; Лот № 16: Накладка тормозна - 250 шт., за початковою ціною 463,87 грн.; Лот № 17: Ремінь 3000 - 4 шт., за початковою ціною 34,94 грн.; Лот № 18: Ремінь 3500 - 4 шт., за початковою ціною 40,45 грн.; Лот № 19: Ремінь 3325 - 5 шт., за початковою ціною 47,54 грн.; Лот № 20: Ремінь 2500 - 3 шт., за початковою ціною 23,31 грн.; Лот № 21: Ремінь 4250 10 шт., за початковою ціною 50,54 грн.; Лот № 22: Ремінь 4500 3 шт., за початковою ціною 31,29 грн.; Лот № 23: Ремінь 2450 - 60 шт., за початковою ціною 362,34 грн.; Лот № 24: Прокладка гол. блока - 15 шт., за початковою ціною 34,23 грн.; Лот № 25: Прокладка колектора - 40 шт., за початковою ціною 33,65 грн.; Лот № 26: Трійник Д-50 - 10 шт., за початковою ціною 11,99 грн.; Лот № 27: Транспортер - 1 шт., за початковою ціною 85,37 грн.; Лот № 28: Редуктор КСК-100 - 1 шт., за початковою ціною 431,71 грн.; Лот № 29: Клавіша СК-5 - 4 шт., за початковою ціною 525,95 грн.; Лот № 30: Молокопровід - 300 шт., за початковою ціною 1018,22 грн.; Лот № 31: Муфти з'єднання молокопроводу - 100 шт., за початковою ціною 174,02 грн.; Лот № 32: Вимір. механізм ваги - 1 шт., за початковою ціною 823,45 грн.; Лот № 33: Калоші резин. - 6 пар, за початковою ціною 9,47 грн.; Лот № 34: Каски - 3 шт., за початковою ціною 30,43 грн.; Лот № 35: Окуляри захисні - 35 шт., за початковою ціною 14,12 грн.; Лот № 36: Окуляри захисні зварювальник - 15 шт., за початковою ціною 9,25 грн.; Лот № 37: Пояс монтажника - 24 шт., за початковою ціною 362,34 грн.; Лот № 38: Протигаз - 22 шт., за початковою ціною 202,84 грн.; Лот № 39: Коробка - 40 шт., за початковою ціною 368,79 грн.; Лот № 40: Рукавиці резинові - 25 шт., за початковою ціною 30,25 грн.; Лот № 41: Рукавиці діелектричні - 40 шт., за початковою ціною 72,84 грн.; Лот № 42: Чоботи кирзові - 10 пар, за початковою ціною 40,80 грн.; Лот № 43: Штани ватні - 20 шт., за початковою ціною 86,67 грн.; Лот № 44: Штани - 5 шт., за початковою ціною 18,30 грн.; Лот № 45: Апарат - 1 шт., за початковою ціною 16,71 грн.; Лот № 46: Балони газ - 4 шт., за початковою ціною 69,15 грн.; Лот № 47: Гучномовці - 10 шт., за початковою ціною 97,96 грн.; Лот № 48: Крючки - 50 шт., за початковою ціною 7,20 грн.; Лот № 49: Навушники - 7 шт., за початковою ціною 8,15 грн.; Лот № 50: Термометри електр. контактні - 30 шт., за початковою ціною 109,95 грн.; Лот № 51: Шлеми - 2 шт., за початковою ціною 20,28 грн.; Лот № 52: Ваги настільні - 1 шт., за початковою ціною 9,45 грн.; Лот № 53: Електророзетки - 63 шт., за початковою ціною 72,61 грн.; Лот № 54: Електролічильник - 2 шт., за початковою ціною 46,10 грн.; Лот № 55: Магнітний пускач - 75 шт., за початковою ціною 881,65 грн.; Лот № 56: Лампа ЛДУ 100 шт., за початковою ціною 322,69 грн.; Лот № 57: Цвяхи - 100 кг., за початковою ціною 69,15 грн.; Лот № 58: Задвижки віконні - 100 шт., за початковою ціною 63,39 грн.; Лот № 59: Петлі різні - 50 шт., за початковою ціною 30,25 грн.; Лот № 60: Змивні бачки - 6 шт., за початковою ціною 35,82 грн.; Лот № 61: Мийка - 7 шт., за початковою ціною 27,43 грн.; Лот № 62: Умивальники - 17 шт., за початковою ціною 112,65 грн.; Лот № 63: Пісуари - 21 шт., за початковою ціною 146,91 грн.; Лот № 64: Блоки з/б - 9 шт., за початковою ціною 887,35 грн.; Лот № 65: Віконні блоки - 4 шт., за початковою ціною 230,50 грн.; Лот № 66: Електростанція - 1 шт., за початковою ціною 1037,23 грн.; Лот № 67: Плити з/б - 4 шт., за початковою ціною 437,94 грн.; Лот № 68: Труба з/б Д-180 - 1 шт., за початковою ціною 363,03 грн.; Лот № 69: Кільця з/б Д-200 - 1 шт., за початковою ціною 193,62 грн.; Лот № 70: З/б блоки - 1 шт., за початковою ціною 170,57 грн.; Лот № 71: Балка з/б Л-4.0 - 3 шт., за початковою ціною 129,65 грн.; Лот № 72: Плити перекриття пустотілі - 8 шт., за початковою ціною 746,81 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Мукачівський район, с. Макарьово, вул. Шевченка, 68.

15 січня 2008 р. о 15 год. 00 хв. - СГВК «Ганичі», а саме: Лоти №№ 1-73: Товарні залишки, загальна сума - 17774,80 грн.; Лот № 74: Обладнання, що належить Кахельному заводу урочище «Мочар» СГВК «Ганичі» - 201,18 грн.; грн.; Лот № 75: Шкаф металевий - 1 шт.- 14,82 грн.; Лот № 76: Вентилятор - 3 шт. - 1,41 грн.; Лот № 77: Шкаф металевий - 1 шт. - 8,47 грн.; Лот № 78: Стульці тверді - 8 шт. - 6,02 грн.; Лот № 79: Стільці м'які - 11 шт. - 9,71 грн.; Лот № 80: Столи конторські - 3 шт. - 24,71 грн.; Лот № 81: Шкаф дерев'яний - 3 шт. - 15,53 грн.; Лот № 82: Матрас - 1 шт. - 4,12 грн.; Лот № 83: Ліжко - 2 шт. - 13,18 грн.; Лот № 84: Карнізи - 17 шт. - 14,00 грн.; Лот № 85: Телефонний апарат - 1 шт. - 4,12 грн.; Лот № 86: Електрокалькулятор - 1 шт. - 2,47грн.; Лот № 87: Стіл двохтумбовий - 1 шт. - 2,47 грн.; Лот № 88: Стіл (2-х дверний) - 8 шт. - 55,18 грн.; Лот № 89: Стіл - 1 шт. - 2,47 грн.; Лот № 90: Шкаф металічний - 1 шт. - 7,53 грн.; Лот № 91: Стелаж дерев'яний - 1 шт. - 8,24 грн.; Лот № 92: Вішалка металева - 4 шт. - 3,29 грн.; Лот № 93: Крісло трійне - 2 шт. - 4,94 грн.; Лот № 94: Крісло велике - 1 шт. - 5,76 грн.; Лот № 95: Крісло трійне - 1 шт. - 4,94 грн.; Лот № 96: Стіл прикладний - 5 шт. - 12,35 грн.; Лот № 97: Телефонний апарат - 1 шт. - 4,12 грн.; Лот № 98: Стільці - 40 шт. - 32,94 грн.; Лот № 99: Книжні шкафи (1988 р. в.) - 2 шт. - 16,52 грн.; Лот № 100: Стіл конторський (1992 р. в.) - 1 шт. - 4,72 грн.; Лот № 101: Шкаф (1981 р. в.) - 1 шт. - 219,76 грн.; Лот № 102: Стіл великий (2003 р. в.) - 1 шт. - 9,64 грн.; Лот № 103: Стіл (2003 р. в.) - 1 шт. - 23,72 грн.; Лот № 104: М'яка мебель - 1 шт. - 59,42 грн.; Лот № 105: Мебель «Глобус» (1980 р. в.) - 1 шт. - 29,79 грн.; Лот № 106: Трибуна (1982 р. в.) - 1 шт. - 9,39 грн.; Лот № 107: Столи засідань (1989 р. в.) - 1 шт. - 12,47 грн.; Лот № 108: Диван (1990 р. в.) - 1 шт. - 17,22 грн.; Лот № 109: Бесідка, рік побудови - 1986, стіни дерев'яні, покрівля дерев'яна по дерев'яним кроквам, площа 5,0 м. кв. - 66,05 грн.; Лот № 110: Бесідка, рік побудови - 1988, стіни дерев'яні, покрівля дерев'яна по дерев'яним кроквам, площа 5,0 м. кв. - 66,05 грн.; Лот № 111: Павільйон, рік побудови - 1988, стіни металеві, покрівля шиферна, площа 8,0 м. кв. - 220,68 грн.; Лот № 112: Будівля Трансформаторної підстанції, рік побудови - 1980, стіни цегляні, перекриття - залізобетонні плити, покрівля - рулонна, отвори - металеві двері, площа 54,0 м. кв., об'єм 173,0 м. куб. - 9088,22 грн.; Лот № 113: Будівля Трансформаторної підстанції ТМ 630/10-86 У1 - 2899,76 грн.; Лот № 114: Телефонізація контори - 4385,95 грн.; Лот № 115: Будівля Вівчарника «ОПАЛЕНИК» - 4260,57 грн.; Лот № 116: Станок деревообробний циркулярний - 25,73 грн.; Лот № 117: Токарний станок - 42,88 грн. Лот № 118: споруда вбиральні 1986 р. п., площею 8,8 кв. м - 1062,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Тячівський р-н, с. Ганичі, вул. Леніна, 122.

14 січня 2008 р. об 11 год. 00 хв. - АТП «Радгосп-завод «Мукачівський», а саме: Лот № 1: Будівля Виносховища (М) (група капітальності І, площа забудови 167,5 кв. м, будівельний об'єм 23130 куб. м, внутрішня корисна площа 2658,6 кв. м, загальна площа 2550,40 м. кв.), що знаходиться за адресою: Закарпатська обл., м. Мукачево, вул. Свалявська, 74, за ціною 677223,99 грн.

Результати торгів та визначення їх переможця по кожному аукціону оформляються протоколом, який завіряється керівником Організатора торгів, та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем торгів за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між боржником, АТП «Радгосп-завод «Мукачівський» та переможцем торгів, з врахуванням вимог, встановлених законом. На публічних торгах можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 500,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 500,00 грн.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям не пізніше, ніж за три дні до початку аукціону слід подати організатору торгів відповідні заявки, необхідні документи та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ «Укргазбанк» м. Ужгород, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол торгів є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 17 год. до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

Товариство з обмеженою відповідальністю «МЕБЛЕВИЙ ДІМ «КОРИФЕЙ» (код за ЄДРПОУ — 34186685, місцезнаходження: 04210, м. Київ, проспект Героїв Сталінграда, буд. 8, корп. 5, секція 2 (літера А) повідомляє про те, що 4 грудня 2007 року загальними зборами учасників ТОВ «МЕБЛЕВИЙ ДІМ «КОРИФЕЙ» (протокол загальних зборів учасників ь 4/12 від 4 грудня 2007 року) було прийнято рішення провести реорганізацію шляхом виділення та створити шляхом реорганізації Товариство з обмеженою відповідальністю «МЕБЛЕВА ФІРМА «КОРИФЕЙ», місцезнаходження: 04210, м. Київ, проспект Героїв Сталінграда, буд. 8, корп. 5, секція 2 (літера А).

Вимоги кредиторів ТОВ «МЕБЛЕВИЙ ДІМ «КОРИФЕЙ» приймаються протягом 60 днів з моменту публікації дійсного повідомлення за адресою: 04210, м. Київ, проспект Героїв Сталінграда, буд. 8, корп. 5, секція 2 (літера А), тел. 544-18-57.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО РЕОРГАНІЗАЦІЮ
ТОВ КБ "Володимирський"
шляхом перетворення
у ВАТ "КБ "Володимирський"

У відповідності до статті 6 Закону України "Про банки і банківську діяльність", банки в Україні створюються у формі відкритого акціонерного товариства або кооперативного банку.

На виконання вимог чинного законодавства, Загальними Зборами Учасників ТОВ КБ "Володимирський" було прийняте рішення про реорганізацію товариства з обмеженою відповідальністю Комерційний банк "Володимирський" (код за ЄДРПОУ: 26120084, що знаходиться за адресою: 40030, м. Суми, пл. Незалежності, 10) шляхом перетворення у Відкрите акціонерне товариство "Комерційний банк "Володимирський".

ВАТ "КБ "Володимирський" є правонаступником ТОВ КБ "Володимирський" з переходом у повному обсязі всіх майнових прав та зобов'язань.

Вимоги кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з моменту опублікування повідомлення у спеціалізованому друкованому засобі масової інформації, за адресою: 40030, м. Суми, пл. Незалежності, 10.

Розшукуються власники майна що,
знаходиться на території комплексу не житлових будівель за адресою: Чернігівська обл. Бобровицький р-н, м. Бобровиця, вул. Горького, буд. 40а. Заяви з повним переліком майна та копіями документів, що підтверджують право власності і прохання надсилати за адресою:

03005 м. Київ-005, А/С-1 ПП «ПС Технік-Інвест».

Заяви приймаються на протягом 30-и днів, з дати оприлюднення оголошення.

Ухвалою господарського суду міста Севастополя від 22.11.2007 р. (99011, вул. Павліченко, 5, місто Севастополь, суддя Рибіна С. А.) порушено справу про банкрутство № 20-9/316 Товариства з обмеженою відповідальністю «СМК Будінвесткомплекс», поштова адреса: 99011, м. Севастополь, вул. Суворова, 22-А, р/р № 2600400015618 в СФ «Укрексімбанк», МФО 384986, ОКПО 33647062. Розпорядник майна: Бондар Олександр Анатолійович (ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серії АБ № 116270).

Мета оголошення - виявлення всіх кредиторів і можливих санаторів.

Постановою Господарського суду Вінницької області від 08.11.2007 року у справі № 5/571-07 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно боржника Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Відродження», Вінницька область, Ямпільський район, с. Цекинівка, 24545, код ЄДРПОУ 30807460, р/р 260056975 в ВАТ «Райффайзен банк «Аваль», МФО 302247. Розпорядником майна призначено Крижопільську міжрайонну державну податкову інспекцію, вул. Піонерська 30, смт. Крижопіль, Вінницької області, 24600.

Постановою Господарського Суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 20.11.2007 року по справі № 15/812-б визнано банкрутом Приватне підприємство «Кринові-238» (03062, м. Київ, вул. Чистяківська, 30, код ЄДРПОУ 33154950) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Баскакова Олександра Віталійовича (ліцензія серії АВ № 307510 від 01.06.2007 р., 07544, Київська область, Баришівський район, с. Коржі, вул. Гайова, 18).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом:

— по справі № 5/574-07 сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Перемога» с. Свитинці, код ЄДРПОУ 03730035 (22211, Вінницька область, Погребищенський район, с. Свитинці, вул. Ковалівка, 11).

Ліквідатором призначено Липовецьку МДПІ (22500, Вінницька область, м. Липовець, вул. Леніна, 94).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

А Шевченко вірші пише…

Серед усіх Шевченків, які будь-коли писали вірші, є один, що звуть його Шевченком Віталієм. Більшості з нас він відомий як голова Національної ради України з питань телебачення й радіомовлення (а раніше — народний депутат, журналіст). Книжок у нього виходило немало, а збірка віршів, здається, перша. Зветься вона «Рушникові ранки», побачила світ у видавництві «Формат» в Ічні на Чернігівщині (Шевченко звідти родом).

Ілюстровано книжку самим автором — це його чорно-білі фотознімки, можливо, саме ічнянські — дерева, хати, старі стіни й кукурудзяні качани під стріхою, тобто все дуже особисте.

Буває трохи (або й не трохи) страшно брати до рук вірші громадських діячів та політиків — а раптом розумний чоловік виявиться відмороженим графоманом? Таке буває.

Тут — якось воно інакше. Можливо, вся річ у тім, що Шевченко Віталій не обманює ні нас, ані себе тим, що він — «поет». Це дає можливість йому просто писати, не боячись іноді навіть бути схожим на когось у мелодії свого вірша — скажімо, на Малишка, який теж славно писав про рушники. І це не гріх — бо не вважаємо ж ми грішником того, хто співає іноді власну пісню на відому мелодію. Але в Шевченка є й ще дещо. Його вірші швидше принагідні, написані «під настрій», і саме це зворушує при читанні. Бо принагідність — неповторна, вона дає змогу точно вловити певну мить чи істину, яку вже ніколи, окрім сьогодні, не буде пережито заново. Власне, це те, для чого й потрібна поезія. Коли в цей фокус потрапляє навіть щось банальне, воно освітлюється чарівним світлом, як-от у вірші «Бездарному фотографові» —

«Востаннє я в твоєму ательє,
хоч річ не в тім, що фото нікудишні.
Зайду ще, мо', я на базар за вишнями,
чи, мо', на каву, доки настрій є».

А ще є в цій малій книжечці один вірш, якого, можливо, не написав жоден з інших Шевченків, яким доводилося віршувати. Ось остання строфа з нього:

«Покохай мене за десять літ,
Коли душу нагло вжалить втома.
Я з польоту заверну додому
І збагну, що став інакшим світ».

Нехай в інших Шевченків були й кращі вірші, але оце драматично-просте бажання неможливого — воно висловлене дуже по-своєму й дуже точно, так, як хотілося б багатьом із нас, коли ми прагнемо любові. Отже, хотілось би так сказати багатьом. Але сказано тільки оцим-от Шевченком.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Другий після Каменяра

Богдана Лепкого в Західній Україні вважають «другим після Івана Франка». У доробку поета, прозаїка, драматурга, перекладача більш як 80 книг. Народною стала пісня на його слова «Чуєш, брате мій...» (музику написав брат Богдана Левко). Дослідники досі знаходять його неопубліковані твори. Деякі з них побачили світ напередодні 135-річчя письменника, яке святкують нині на Тернопільщині. Особливо урочисто в Бережанах, де Б. Лепкий навчався в гімназії, потім учителював. Тут створено його музей. Ще десять років тому було оголошено конкурс екслібрисів, у якому взяли участь художники з восьми областей України. З різних причин твори переможців конкурсу тоді не видали, тепер вони вийшли окремою книгою. В області засновано премію ім. Б. Лепкого, літературно-просвітницьке товариство його імені.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Сьогодні в Інституті літератури відбудеться презентація тритомника творів академіка Івана ДЗЮБИ (на знімку) російською мовою

Доступний, завжди молодий...

Національний академічний український драматичний театр імені Марії Заньковецької відзначив 90-ліття

Їх зазвичай називають заньківчанами — і цим усе сказано. Це Театр-дім, багатий дітьми і прихильниками, меценатами і партнерами. Тому ювілейну подію у Львові відзначали не лише митці. Відбулося велике і веселе свято шанувальників. Багато людей, що вітали артистів, називали себе учнями театру — не для красного слівця. Бо заньківчани не просто служать: вони впродовж десятиліть виконують покладену на них місію...

Театр народився разом з Українською Народною Республікою 1917 року й отримав благословення першого Президента Михайла Грушевського. Республіка впала — театр залишився як носій і рушійна сила національної ідеї. Приймаючи вітання колег і гостей, високих офіційних осіб, художній керівник театру народний артист України Федір Стригун принагідно зауважив: не лише театр, а й уся Україна мала б святкувати своє 90-ліття. Адже стезя українськості на її теренах попри лихоліття й випробування ніколи не обривалася. І від неї ніколи не відступав національний за духом театр.

Високий мистецький рівень театру, його акторів, режисерів відомий широкому загалу. Водночас шанувальники мають нагоду насолоджуватися демократичністю, доступністю заньківчан. А це — не абищо. Зокрема яскравою сторінкою біографії колективу стали заньківчанські вечори, що їх запровадив народний артист України Святослав Максимчук. Не раз сцена була своєрідним дзеркалом для політиків, громадських діячів, літераторів. А публіка мала нагоду переконатися: справді, весь світ — театр!

Про щедрість заньківчанської родини свідчить відомий факт її історії: свого часу група акторів на чолі з режисером Сергієм Данченком «підживила» столичний театр імені Франка. Здавалось би, втрата таких імен, як Богдан Ступка, Анатолій Хостікоєв, Лариса Кадирова, мала б позначитися на долі львівського театру. Але тут ніколи не чіплялися за минулу славу, розуміли, що театр — це діло молодих. Талановиті учні не чекають, доки ветерани поступляться їм місцем. Вони отримують ролі й імпульс для самореалізації. Це — також одна з незмінних традицій театру і запорука його молодості, самобутності.

Окрім грамот і подарунків, театр отримав дві трикімнатні квартири для черговиків. Однак не дочекався найпотрібнішого «подарунку»: будинок театру обшарпаний, потребує капремонту. Отже, заньківчани ждуть справжнього «патрона», що взяв би на себе цю ношу. Бо вже й століття не за горами...

Федір Стригун у виставі «У.Б.Н.».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Фото Тараса ВАЛЬКА.

На фестиваль трембіти кличуть

До збереження народних традицій у Закарпатті — ставлення особливе. Засвідчують це й фестивалі, за кількістю й розмаїттям яких край б'є рекорди. Майже кожен район має своє народне свято. Для Рахівського — це «Гуцульська бринза» та фестиваль ріпи (місцева назва картоплі), для Міжгірського — «На Синевир трембіти кличуть», для Іршавського — «Гамора» (за назвою єдиної в Європі діючої водяної кузні-музею в селі Лисичеве) та фестивалі, присвячені пам'яті автора пісні «Верховино, мати моя» Михайла Машкіна й знаменитого силача Фірцака-Кротона з села Білок. Для Тячівського — «Мелодії солених озер», для Виноградівського — «Кришталеві грона», Для Хустського — «Селиський сир» та «Золотий нарцис», для Мукачевого — «Червоне вино» та «Свято меду». Мають свої фестивалі й національні меншини: румунська — «Мерцішор», словацька — «Словенська веселіца», русинська — «Червена ружа», ромська — «Пап-джаз-фест». Для Ужгорода традиційним став міжнародний фестиваль телерадіопрограм для національних меншин «Мій рідний край».

Свята служать не лише збереженню традицій. Окремі з них мають і практичне призначення. От хоча б «Гуцульська бринза». На цьому велелюдному святі вшановують працю чабанів. Вони все літо випасають на полонинах отари, котрі нагулюють на альпійському різнотрав'ї екологічно чисте м'ясо та дають молоко для виробництва «гуцульської віагри» — бринзи. Рік у рік цей фестиваль стає дедалі популярнішим. Останній, що відбувся у вересні цього року, зібрав в урочищі Буркут гостей з України, Угорщини, Словаччини, Румунії, Польщі, Британії, Португалії й навіть із-за океану. Їхні очі кохалися в барвах гуцульських ліжників, рушників, кептариків та вишиванок, які зодягнули на свято не лише рахівчани, а й закарпатські достойники — голови держадміністрації, облради. У вишиванці був і колишній голова Закарпатської ОДА Геннадій Москаль, тепер — народний депутат України. Він свого часу долучився до організації цих фестин і до збереження унікальних пам'яток краю — дерев'яних храмів.

Чи не вперше в житті зарубіжні гості мали нагоду чути коломийки й бачити запальні танці, скуштувати бринзи, банoша, бограча, шашлика, інших шедеврів вівчарської кулінарії. І майже всі запевняли, що завітають сюди ще не раз, привезуть знайомих. А це — крок до перетворення Гуцульщини на туристичну Мекку.

Пісенний фестиваль «На Синевир трембіти кличуть», що проходить на берегах «Морського ока» (так ще називають озеро в Міжгірському районі) дедалі більше приваблює й туристів, і зірок української естради. У ході фестивалю жертвуються кошти на підтримку дитячих будинків сімейного типу. Тож справді: у щастя людського є рівні два крила — красиве і корисне.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Модельєр Юрій Варивода вдягається всупереч порадам модних журналів

Український дизайнер Юрій Варивода черпає натхнення для створення своїх колекцій не в закордонних поїздках, а в рідному селі на Сумщині. Економіст за освітою, модельєр вважає, що саме природа рідного краю прищепила йому почуття прекрасного.

Дизайнерською справою Юрій захопився років у десять. Тоді допомагав підбирати й комбінувати вбрання своїй сестрі-близнючці Каті. А от на професіональний подіум зі своєю колекцією одягу Варивода вийшов у 2000 році і виграв конкурс «Сезони моди — погляд у майбутнє». Після чого пішла робота над колекціями для участі в інших показах і українському Тижні моди.

— Хороший дизайнер — це не та людина, яка завдяки одній колекції стала знаменитою, а професіонал, який працює не один рік, створює велику кількість різнопланових колекцій. Він володіє інформацією і стежить за світовими тенденціями, — каже Юрій.

Рік, що минає, запам'ятається модельєрові перемогою в конкурсі круїзних колекцій «10х10». Крім гардеробу для літньої відпустки, Юрій розробив дизайн нового корпусу ноутбука. Настільки вдало, що одержав у подарунок ультрасучасний ноутбук «Intel Centrino». Тепер за допомогою спеціального планшета Варивода малює ескізи майбутніх модних шедеврів просто в комп'ютері. Каже, що опанував тривимірну графіку і тепер може займатися навіть декором інтер'єру. Можливо, у новому році Юрій займеться кутюром для оселі. Ну, а поки що майстер модного одягу радить зустріти рік Миші в чому-небудь яскравому — жовтому або жовтогарячому, але при цьому затишному і практичному. Сам Варивода вдягається врозріз із усіма правилами, прописаними в модних журналах...

■ НА ЗДОБУТТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Ця магічна гілочка «Вербени»

У Керелівці, біля Шевченкової хати, уквітчаної мальвами, звучала дивної краси пісня. Мов ріка, вона тихо плинула у зелених берегах, нуртувала сріблом у темному вирі, весело сміялася у стрімкому водограї. Три вродливі бандуристки співали «Садок вишневий» на батьківщині Тараса. Заворожено слухали відвідувачі музею Кобзаря три сильні, чарівні голоси, що злилися в одне суцвіття.

Такі враження залишила перша зустріч з тріо бандуристок Черкаської облфілармонії, випускницями Київської консерваторії, вихованками легендарного Сергія Баштана — Лідією Зайнчківською, Людмилою Ларіковою та Ольгою Калиною.

Згодом тих зустрічей буде багато. Однак перше знайомство у Керелівці-Шевченковому запам'яталось особливо. Бо відразу переконало: на співочому полі українського мистецтва почала цвісти досі небачена, прекрасна квітка, ім'я якої — «Вербена». Назва, придумана дівчатами для колективу, на диво вдала. Легенда про магічну гілочку вербени, що зцілює рани серця, стала співзвучною чудодійній силі їх мистецтва.

Творчий профіль молодого тріо окреслився виразно і гармонійно — лірико-колоратурне сопрано Ларікової, драматичне Зайнчківської та мецо-сопрано Калини утворювали яскраве за акордовою пластикою звучання. Перша концертна програма «Із трьох криниць» позначена пошуком, прагненням осягнути фольклорну спадщину. Старовинні народні пісні Черкащини, Кіровоградщини та Полтавщини, які записали у своїх родинах Люда, Ліда та Оля, відкрили золоту сторінку їх мистецької біографії. А пісня «Чорноморець, матінко», відтворена у варіантах трьох областей, поповнила скарбницю народного мелосу.

Популяризуючи глибинне народне мистецтво, «Вербена» багато гастролює по Україні і зарубіжжю. До концертних програм «Звучи, рідна мово», «Не вмирає душа наша» ввійшли народні та авторські пісні, зокрема, знамениті «Два кольори», «Чорнобривці», «Пісня про рушник».

Успіх і визнання окрилюють їх. У репертуарі з'являються кращі українські естрадні пісні, що у поєднанні з бандурою звучать яскраво і свіжо. Й сама бандура модернізується. Замість чорного дека у руках дівчат переливається сніжно-білий перламутр. Крім чудових стилізованих народних костюмів, вони вбираються у вишукані, напрочуд гарні сукні, що по-новому підкреслюють їх вроду.

У 1993 році на I міжнародному конкурсі бандуристів імені Гната Хоткевича черкаське тріо бандуристок виборює першу премію. Ця перемога ставить «Вербену» в число провідних творчих колективів України. Цього само року Лідія Зайнчківська, Людмила Ларікова та Ольга Калина стали заслуженими артистками України.

Слово «вперше» постійно супроводжує дерзновенний творчий колектив. Зайнчківська, Ларікова та Калина, тепер уже народні артистки, вперше в історії бандури заспівали в супроводі духового та симфонічного оркестрів. Їм акомпанував Національний оркестр народних інструментів. Підсилені оркестром голоси «Вербени» зазвучали новими барвами і відтінками. Ці виступи у столиці України мали надзвичайний успіх.

Про них знято не один музичний фільм: «Літо зоряне», «Де ти, пташино?» (Черкаська обласна державна телерадіокомпанія), «Якось у «Пролiску», «Пісенне намисто» (НТКУ). Наші засоби масової інформації завжди з щирим пієтетом відгукувалися на виступи «чаклунок з білими бандурами».

Вони дали понад три тисячі концертів, побували у 20 країнах світу. «Мабуть, жоден політик не зробив і не зробить стільки в представленні України, для її пізнання, розуміння і духовної єдності з багатьма народами, як це зробили ці три чарівна жінки. Україну пізнають через музику бандур, красу і милозвучність пісенного слова», — захоплено писала про гастролі «Вербени» у США газета «Ньютон ньюс».

Сьогодні Лідія Зайнчківська, Людмила Ларікова та Ольга Калина у розквіті творчих сил. Артистки сповнені нових ідей і задумів. «Вербена», витончена квітка, дарує шанувальникам пісенного мистецтва щасливі миті спілкування з прекрасним. Для тих, хто співає і кохається у народному мелосі, уславлене тріо підготувало збірник нот своїх пісень «Пісенний дивоцвіт «Вербени». Хай же летять жар-птицями мелодії трьох чарівниць. Хай линуть над Дніпром і Карпатами, Донбасом і Галичиною, Таврією і Поділлям й сповнюють душу любов'ю до батьківської землі, до рідного солов'їного слова, до матері-України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

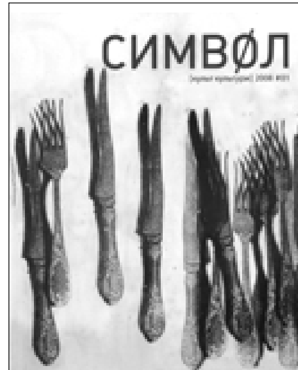
Черкаська область.

На знімку: тріо бандуристок «Вербена» — Лідія Зайнчківська, Людмила Ларікова та Ольга Калина.

Фото автора.

Культивація норми

Вийшов у світ перший номер культурно-мистецького журналу «Символ» (редактор Олександр Ляпін, Гудімов-арт-проект та видавництво Арт-бук).

«Культ культури!» — девіз нового журналу. В прес-релізах сказано, що це перше грунтовне видання про нашу культуру. Це — певна неточність, у нас є мистецькі журнали, навіть дуже грунтовні й достойні, приміром, «Музейний провулок». Але біда цих журналів у тім, що вони недоступні: їх важко знайти, вони дорогі. Отже, в чому «Символ» справді перший — він обіцяє бути доступним (тираж три тисячі, наявність на розкладках, ціна 25 гривень). Доступним також обіцяє бути зміст. Адже це справді проблема — сучасне мистецтво перестало бути зрозумілим публіці. Воно може бути в окремих проявах дуже модним — й при цьому залишається темним, зашифрованим і зрештою снобістським. А «Символ» узяв курс на нормальну мову, нормальний діалог, на спробу ясно висловитися з приводу складних речей. Перший номер «Символу» демонструє саме такі зразки достойної (не попсової) доступності. Це, зокрема, стаття Олександра Ляпіна про Георгія Нарбута, репортаж «Харків Павла Макова» (текст і фото Марії Бикової) та інтерв'ю Катерини Ботанової з Олегом Тістолом.

Втім, якщо йдеться про ясність мови, нагадаємо, що журнал — двомовний. Який принцип вибору тієї чи іншої мови — незрозуміло. Але дивно, що, скажімо, україномовний текст Бикової про Макова звучить шляхетніше й переконливіше, аніж російськомовний текст Віталія Цвіда про Петриківку. Цей текст чомусь нагадує відомий анекдот — «як москалі називають наше пиво? Вони кажуть «пі-і-іва», отак і тут Петриківку називають Пєтрікофка.

А поза тим журнал вартий щирого захоплення. Олександр Ляпін, здається, народився саме для такого журналу. Перший номер присвячено сучасній графіці. Наступні теж будуть тематичні: фотографія, скульптура, ленд-арт і навіть порно.

Христофор ГРУША.

Перша сходинка до європейської сцени

У травні 2008 року в Луганську втілять у життя унікальний проект, задуманий австрійським диригентом Куртом Шмітом. У виконанні дитячого хору під акомпанемент симфонічного оркестру Луганської філармонії, яким керує Шміт, пролунає класичний твір «Скорбна мати» італійського композитора Джованні Перголезі. Соло виконуватимуть малята.

Дитячу хорову філармонію Луганського національного педуніверситету створено рік тому, у її складі близько тридцяти вихованців музичних шкіл Луганська й області. За оцінкою її керівника Ольги Чурикової-Кушнір, «Скорбна мати» — складний твір із тринадцяти частин. Він написаний для хору, оркестру та солістів. У світовій практиці відомі поодинокі випадки, коли цей твір виконували діти. Дитячі голоси слабші за дорослі й для виступу необхіден хоровий колектив з 50 співаючих дівчат та хлопчиків. Сьогодні в області прослуховують дітей, які мають вокальні дані. Вже почали розучувати твір. На підготовку піде більш як півроку серйозної роботи. Планується, що незабаром дитячий хор стане учасником одного з українсько-австрійських проектів. Першою сходинкою до європейської сцени буде виступ, до якого діти готуються сьогодні.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Хто такий Артем? Ну хто — письменник...

Ініціатива секретаріату Президента перейменувати населені пункти, вулиці і площі, які нагадують про комуністичний режим, не знайшла підтримки на Донеччині. До того ж глава держави не має важелів прямого впливу на місцеві ради, а саме вони приймають рішення про перейменування вулиць чи площ.

«Радянських» назв у Донецьку так багато, що в разі перейменування карту буде переписано майже наново. Із дев'яти районів міста лише два мають невинні назви: Київський і Пролетарський. Решта — Ворошилівський район, Будьонівський, Ленінський, Куйбишевський, Кіровський, Петровський, Калінінський. Те саме з вулицями: проспект Ілліча, Ленінський проспект, вулиці Артема, Кірова, Петровського, Куйбишева.

Про заслуги цих діячів пам'ятають хіба що літні люди. Молодше покоління вже не знає навіть, хто такий Артем, на честь якого названо головну вулицю. Це засвідчило бліцопитування перехожих, проведене автором цих рядків просто біля пам'ятника Артему. «Не знаю, я не місцевий, у Донецьку на навчанні», — знизав плечима 19-річний Денис. «Без поняття, нічого не знаю. Мені однаково, на честь кого названо вулицю», — засміялася 16-річна Вероніка. Втім, її мама правильно уточнила, що Артем (Федір Сергєєв) був одним із лідерів революційного руху на Донбасі. «Але діти такому ми вже не вчимо», — додала вона.

15-річна Даша, яка поверталася додому із тренування: «Хто такий Артем, питаєте? Ну хто — письменник... А я спортом багато займаюся, мені немає коли вулицями ходити і роздивлятися».

Міський голова Донецька Олександр Лук'янченко заявив, що для великого перейменування у міста нема коштів: «По-моєму, якщо це коштуватиме понад 30 мільйонів, то краще ці 30 мільйонів спрямувати на кожну із вулиць у приватному секторі. Іван Петрович чи Марія Василівна скажуть більше спасибі міській владі, коли вона заасфальтує вулиці, зробить там освітлення, озеленить і наведе санітарний лад». На думку мера, перейменування районів варто приурочити до проведення адміністративно-територіальної реформи: скоротити кількість районів і один раз пережити цю процедуру. Пан Лук'янченко пообіцяв, що влада вивчить думку городян і обговорить це питання на сесії.

Поки що громадська думка не на боці перейменувань. І хоча зі ста мешканців навряд чи знайдеться хоч один, хто б достеменно знав, на честь кого названо площу Бакинських комісарів чи проспект Полеглих комунарів, у разі зміни назв люди будуть дезорієнтовані і збентежені. До звичних назв прив'язані маршрути громадського транспорту та адреси установ. Городяни вважають, що питання підняте нечасно: люди більше заклопотані подорожчанням продуктів чи перспективою підвищення комунальних тарифів.

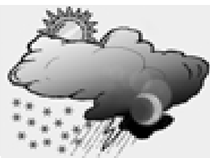
Утім, наприкінці 80-х років, коли в суспільстві панували інші настрої, місту Жданову повернули історичну назву Маріуполь, а Ворошиловград знову став Луганськом.

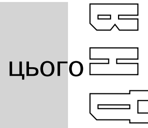
Обласна організація товариства «Просвіта» з 1990 року домагається перейменування вулиці Постишева — людини, безпосередньо причетної до голодомору 1932—33 років, — на вулицю Василя Стуса. «За вісімнадцять років ми не отримали не те що відмови, а жодної відповіді із міськради, — каже заступник голови обласної організації Марія Олійник. — Хоча це клопотання повинна розглядати спочатку комісія міськради, на засідання якої нас мають запросити». Крім того, «Просвіта» кілька років просила розглянути питання і зняти імена колишніх радянських героїв із муздрамтеатру імені Артема, обласної наукової бібліотеки імені Крупської та обласної дитячої бібліотеки імені Кірова. Пощастило лише театру, який три роки тому позбувся імені Артема.

Є й прагматичний підхід: на думку деяких донеччан, на пам'ятниках радянської доби можна робити бізнес і приваблювати туристів, особливо напередодні Євро-2012. Адже глибоким історичним минулим місто похвалитися не може, зате вражає великою кількістю пам'ятників радянської епохи. Іноземці, які бувають у Донецьку, завжди охоче фотографуються на центральній площі імені Леніна, біля пам'ятника. Тут — Макдональдс, там — п'ятизірковий готель, у центрі — Ілліч. Повний сюрреалізм...

Ліна КУЩ.

13 грудня в Україні хмарно з проясненнями, місцями опади. Вітер східний, північно-східний, 7—12 м/с, на півдні та сході пориви 15—20 м/с. Температура вночі 1—6° морозу, вдень від 2° тепла до 3° морозу.

12 ГРУДНЯ

■ **1642.** Голландський мореплавець Абел Тасман відкрив Нову Зеландію.

■ **1792.** Помер зачинатель російської соціальної комедії Денис Фонвізін ("Бригадир", "Недоросток").

■ **1901.** Італійський радіотехнік Гульєльмо Марконі здійснив радіозв'язок через Атлантичний океан.

■ **1902.** У Тобольську, на засланні, помер Павло Грабовський, поет і революціонер.

■ **1912.** Народилася Ольга Диптан, знатна буряківниця, двічі Герой Соціалістичної Праці.

■ **1952.** У Відні відкрився Конгрес народів на захист миру.

■ **1979.** Політбюро ЦК КПРС ухвалює рішення про введення військ до Афганістану.

■ **2002.** Не стало академіка Миколи Амосова.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ **З УСЬОГО СВІТУ**

Готель для... риб

Готелі бувають, з'ясовується, не тільки для людей, а й для собак, котів, коней. Одного разу число таких «спеціалізованих закладів» поповнив ще й готель для... риб. Його відкрили у місті Норфолк в американському штаті Коннектикут. Справді, для тих, хто тримає удома акваріумних рибок, поїхати, скажімо, у відпустку — ціла проблема. А тут гарантують своїм постояльцям окремий акваріум зі звичним температурним режимом і будь-яке харчування, що смакує «клієнтам». Ціни в «риб'ячому готелі» — вельми високі (цікаво, що і тут є свій «люкс»: просторий трьохсотлітровий акваріум). Проте вільних номерів — а всього їх у готелі цілих 350 — майже ніколи не буває.

Циркова візитівка

Епоха бродячих цирків у Європі й Америці давно минула. Однак від неї лишилися не тільки відомі імена канатоходців і клоунів, а й матеріальні сліди — циркові колісниці. Коли трупа в'їжджала до міста, цирк проходив вулицями під гуркіт оркестру і блиск костюмів. Зірки вистави їхали у вигадливо оздобленій кареті, в яку запрягали слона або зебр. Кожен цирк мав власну карету, що слугувала візитною карткою і неодмінно відрізнялася від будь-якої іншої. Один з англійських музеїв вирішив навіть зібрати для показу збережені в різних країнах циркові карети. Серед майже 500 експонатів особливим успіхом користувалася зроблена в 1886 році для лондонського цирку «Барнум» карета, що зображує знамениту сцену з «Попелюшки», коли принц приміряє героїні казки кришталевий черевичок.

Проти течії

Зазвичай зірки в спіральних галактиках обертаються навколо центра в одному напрямку. Але американські вчені знайшли в 50 мільйонах світлових років від Землі — в галактиці під номером NQQ 4138 — чимало зірок, що рухаються проти загального напрямку. Як з'ясувалося, п'ята частина всіх членів цього космічного утворення чомусь летить у зворотний бік. Але найцікавіше, що всі «порушники» — молоді зірки. Отакої! Майже як у людей. Тож немає нічого дивного в тому, що багато наших молодих кадрів, які прийшли до влади, теж діють за правилами «небесної канцелярії» — часто «гребуть проти течії»...

Усихання мозку

Головний мозок людини здатен усихати і стискатися, а потім знову збільшуватися, стверджують американські вчені. Фахівці з Каліфорнії протягом п'яти років регулярно обстежували головний мозок 500 чоловіків і в результаті дійшли висновку: він стискається від... сексу. За спостереженням учених, внаслідок у середньому п'яти статевих актів на тиждень головний мозок стає меншим, однак після кількох місяців утримання відновлює свої нормальні розміри. Пояснення цьому явищу поки що не знайдено, так само, як невідомо й те, яким чином таке тимчасове усихання впливає на розумову здатність.

Хвостом зручніше

Хвіст павукоподібної мавпи — унікальний орган. У дорослих особин він сягає 60 і більше сантиметрів та має неймовірну еластичність і силу. Такий хвіст дуже зручний для хапання, і буває так, що мавпа надає перевагу його використанню, а не якійсь з рук: по-перше, хвіст довший, й окрім того, він здатен проникати в дуже вузькі щілини. Павукоподібна мавпа може не тільки висіти й розгойдуватися на своєму хвості, а й, розгнівавшись, жбурляти ним різні предмети...

Як Косигін допоміг Сушаку

■ **НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ**

У спортивній кар'єрі чемпіона Європи з баскетболу, центрового гравця київського СКА і збірної СРСР Миколи Сушака був досить неприємний момент, про який він не дуже любив розповідати, а тепер згадує про нього з посмішкою. Хоча тоді, коли це відбувалося, йому було не до жартів...

— У Союзі спортсмен був завжди в очікуванні, він, як актор, чекав ролі, — почав свою розповідь Микола Йосипович. — Пощастить — підійдеш тренерові (а «головний» у будь-якій збірній у будь-якому виді спорту був і, напевно, залишається незаперечним авторитетом) і ти — зірка, ні — ти потрібен лише в епізодах. І так можна було прожити все життя у великому спорті, ходити в кандидатах, але ніколи не зіграти в головній команді країни.

От і мене якось ледве не залишили передчасно за бортом. Уже було прийнято рішення про включення мене до складу збірної СРСР, вже оформили мені всі відповідні документи, і раптом прийшов лист, що в мене проблеми з родоводом — я невиїзний. І це все напередодні першого турне наших баскетболістів у США. З'ясувалося, що в архіві не знайшли даних про мого діда по лінії матері. У паперах значилося, що дві бабусі і два діди були розкуркулені, репресовані і з України вислані в Єнісейськ на лісоповал. Про трьох після закінчення заслання інформація була, а от де дід Онуфрій — нічого. Малося на увазі, що якщо немає даних, значить — в Америці або Канаді.

За місяць щоденних тренувань і пошуків усіляких довідок Сушаку все до чортиків, як він говорив, набридло, і він вирішив повернутися до Києва: «Хай йому грець — немає діда і все». І ось тут утрутився його величність випадок. Треба сказати, що москвичів зі збірної відпускали додому. Хто з ними дружив, могли з'їздити до Москви, сходити в кіно або просто подивитися місто.

— Отже, про випадок, — продовжив свою розповідь Сушак. — Мій товариш — москвич, жив в урядовому будинку. Якось, прямуючи до нього, ми зустріли самого Олексія Миколайовича Косигіна, тодішнього голову Ради Міністрів СРСР, члена Політбюро ЦК КПРС. Він вийшов погуляти зі своєю онучкою і звернув на нас увагу, я — немаленький (206 см. — **Авт.**), а мій дружок ще на 10 сантиметрів вищий. Косигін візьми та й запитай у нас, мовляв, як же так, хлопці, ви програли, я за вас так уболівав. Ми здивувалися: де грали? З ким? Коли? Ми припустили, що це, напевно, мова йде про студентську збірну, що програла Універсіаду. З'ясувавши це, він поцікавився, до чого ми готуємося зараз. Ми тремтячими від хвилювання голосами пояснили, як уміли, що попереду — чемпіонат Європи і як один з етапів підготовки — поїздка до США. І чорт мене смикнув з жалем сказати, що поїздка буде без мене і роз'яснити ситуацію. Він запитав моє прізвище і, нічого не записуючи, пішов. На що мій товариш співчутливо докинув: «Ну і влип ти, професоре, — навантажив таку людину ще й своєю проблемою».

Про цей випадок Микола Йосипович і думати забув. Аж раптом викликає його тренер з фізпідготовки: «Ось до тебе приїхали люди з...»

— Привітавшись, запросили присісти, — продовжив Сушак, — і, відкривши великий портфель, ні, не портфель — щось середнє між портфелем і валізою з двома замками і мотузочками для сургучової печатки, витягли папку, де було написано великими літерами «Особиста справа», а внизу «Сушак Микола Йосипович». У правому верхньому кутку червоним олівцем великими розгонистими літерами — «Дозволяю виїзд до капіталістичних країн». Число і підпис. Думаю, що підпис Косигіна. З того дня близько тридцяти разів у складі різних спортивних делегацій (і не тільки спортивних) виїжджав за кордон і більше мене ніхто нікуди не викликали. Як з'ясувалося, знайшли довідку про загибель мого діда — я, заповнюючи анкету, неправильно написав його прізвище, адже він був дідом по лінії матері. Загинув він там же, на лісоповалі, від цинги. От і вся історія. Такі були часи...

Часи справді були різні. І страшні, і обнадійливі, і світлі... Сам Микола Сушак після закінчення успішної спортивної кар'єри закінчив Київське вище інженерно-авіаційне військове училище, дослужився до підполковника, став начальником курсу факультету «Пілотовані літальні апарати, космічні кораблі і двигуни до них». У розквіті фізичних і творчих сил одержав найтяжчу травму хребта і спинного мозку. Лише складна операція врятувала йому життя, але він назавжди залишився інвалідом. А потім був тривалий бій з недугою і перемога над нею! На основі особистого досвіду він створив перший в Україні центр реабілітації спинальних хворих, де допоміг у буквальному значенні слова стати на ноги більш ніж шестистам приреченим на нерухомість людям.

Зараз хвороба в Миколи Йосиповича загострилася, стан здоров'я серйозно погіршився. Може, тому він сьогодні згадав молоді роки і цю історію з прем'єром. Немає зараз колишнього здоров'я. Немає й Олексія Косигіна. Залишилися сила духу і мужність. Віддана дружина Лариса і вірні друзі.

В. Н.

Курка, що... кукурікає

■ **АНОМАЛІЇ**

Мал. Ольги СТАНАЧИЧ.

Курка, на очах якої зарізали її коханого півня, зненацька... закукурікала.

Біди цієї іранської квочки почалися тоді, коли її партнер з незрозумілих причин втратив відчуття часу і став подавати голос удень і вночі, в зовсім непідходящий для цього заняття час. Північні фокуси завдавали багато клопоту власникові птаха. Обурені сусіди наполягли на фізичному усуненні невгамовного горланя. Але непоправна втрата найнепередбачуванішим чином позначилася на курці, яка втратила коханого півня: зненацька вона... закукурікала. Спочатку чоловіча партія давалася нещасній удовиці важко: виходили якісь нечленороздільні звуки. Однак після декількох днів вправ гучне кукурікання успішно було освоєно.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4277

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.
Зам. 9-1-196

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

